

PLENUM 2013

*»Če ne boste verovali, ne boste obstali.«
(Iz 7,9)*

ŠKOFIJSKA KARITAS CELJE

Plenum 2013

*»Če ne boste verovali,
ne boste obstali.«*

(Iz 7,9)

Celje, 8. marec 2013

ŠKOFIJSKA KARITAS CELJE

Muzejski trg 8, 3000 Celje

e-pošta: info@karitasce.si

splet: <http://www.karitasce.si>

0590 80 370, 051 658 144

TRR SI56 0600 0097 7538 266 – Banka Celje

Davčna št.: 19605781

Matična št.: 2282704

HUMANITARNO SKLADIŠČE ŠKC

Vrbje 82, 3310 Žalec

0591 27 660, 051 658 650

Predsednik: Rok Metličar

e-pošta: rok.metlicar@karitasce.si

Generalni tajnik: Matej Pirnat

e-pošta: matej.pirnat@karitasce.si

SVET ŠKOFIJSKE KARITAS CELJE

Predsednik: Damjan Ratajc

Član: Miha Herman

Član: Jože Pribožič

STROKOVNI KOLEGIJ ŠKOFIJSKE KARITAS CELJE

mag. Mojca Hrastnik

prof. Janja Hribernik

Alenka Kokalj, dr. med.

Renata Žirovnik

»Če ne boste verovali, ne boste obstali.«
GOSPOD je še govoril Aházu in rekel:
»Izprosi si znamenje od GOSPODA, svojega Boga,
v globini podzemlja ali v višavi zgoraj!«
Aház pa je rekel: »Ne bom prosil ne preizkušal GOSPODA.«
Nato je rekel Izaija: »Poslušajte vendar, Davidova hiša:
vam je premalo, da utrujate ljudi, ko utrujate še mojega Boga?
Zato vam bo Gospod sam dal znamenje:
Glej, mladenka bo spočela
in rodila sina in mu dala ime Emanuel.
Skuto in med bo jedel, da bo znal zavračati húdo in izbirati dobro.
Kajti preden bo znal deček zavračati húdo in izbirati dobro,
bo opustošena dežela, ki te je groza dveh njenih kraljev.
GOSPOD bo privedel nadte, nad tvoje ljudstvo in nad hišo tvojega očeta dneve,
kakeršni niso prišli, odkar je Efrájim odpadel od Juda – asirskega kralja.«
Tisti dan bo GOSPOD požvižgal muhi, ki je na koncu Nila v Egiptu,
in čebeli, ki je v asirski deželi.

Iz 7,9-18

Letošnji Plenum Škofijske Karitas obhajamo v času, ko nas je vse močno presenetilo, da se je papež Benedikt XVI. 28. februarja 2013 odpovedal Petrovi službi. V enem zadnjih dokumentov svojega papeževanja o karitativni dejavnosti pravi: »Pomembno je spomniti, da je praktična akcija premalo, če v njej ni občutena sama ljubezen do človeka, ki jo hrani srečanje s Kristusom. V izvrševanju karitativnih dejavnosti naj se različne katoliške organizacije ne bi omejile samo na zbiranje in razdeljevanje sredstev, ampak naj bi pokazale posebno skrb za posameznike v potrebi in opravljale dragoceno vzgojno vlogo v krščanskih skupnostih, ko se njihova pomoč uresničuje v duhu Kristusovega evangelija.«

Te razsežnosti in spodbude pred nas prinaša leto vere, ki ga je razglasil papež Benedikt XVI., in ga obhajamo ob 50. obletnici začetka 2. vatikanskega cerkvenega zbora in 20. obletnici izida Katekizma katoliške Cerkve. To niso nova bremena; nasprotno, to je vabilo, da se odpočijemo v Gospodu. Leto vere je vabilo, da se, kakor nekoč Samarijanka, tudi mi vedno znova napotimo k Jakobovemu studentcu, kjer se bomo osebno srečali z Jezusom, zajeli žive vode iz vrelec odrešenja in okrepljeni nadaljevali pot, ki je pred nami. Obhajati leto vere, zato tudi za vas, sodelavke in sodelavci Škofijske in župnijskih Karitas, pomeni stopiti skozi vrata vere, obnoviti in poživiti dar Božjega življenja, ki smo ga prejeli pri krstu in se v nas poživlja in utrjuje, ko obhajamo svete zakramente, ko doma v družini, pri bogoslužju, pri verouku, v molitveni, mladinski, karitativni ali katerikoli drugi skupini beremo in premišljujemo Božjo besedo, ko molimo, ko živimo evangelij in hodimo po stopinjah Jezusa Kristusa, Dobrega pastirja in Usmiljenega Samarijana, v službi bratom in sestram.

Vemo, da Jezus blagruje vse, ki so pripravljene živeti njegov evangelij, hoditi po njegovih stopinjah, povsod razodevati Božjo dobrotljivost in ljudomilost in svetu prinašati mir, pravičnost, dobroto, tolažbo, veselje in upanje; skratka vrednote, po katerih hrepeni človeško srce.

Prisrčno se zahvalim vam, sodelavke in sodelavci Karitas, ki imate čuteče srce in s svojo prijazno pomočjo uresničujete ne le telesna, ampak tudi duhovna dela usmiljenja. Vse to že delamo, vendar to ne pomeni, da smo že vse naredili, ampak ostaja Leto vere tudi priložnost in vabilo, da se resnično nekaj premakne v našem življenju, v pastoralni, v naši službi Bogu in bližnjemu. Kjer se to dogaja, tam že stopamo na pot nove evangelizacije, ki naj poživi in razplamti binkoštni ogenj, binkoštno vetje Sv. Duha v današnjem svetu in še posebej v življenju in delovanju Cerkve, ki se uresničuje v tisti zveličavni napetosti med »že« in »še ne« božje odrešitvene zgodovine (prim. Rim 8,18). Vemo, da je božje kraljestvo že med nami, to je naše veselje; a še ne v vsej polnosti, to je naša naloga. To je naloga nove evangelizacije, ki ni v prvi vrsti nova po vsebini, ampak po gorečnosti, po novi pripravljenosti vstopiti v luč, sodelovati pri delu odrešenja, stopiti na pot Jezusa Kristusa, ki ni prišel, da bi se mu streglo, ampak da bi on stregel (prim. Mt 20,28).

Evangelizacija je vedno delo Sv. Duha. Kakor na prve Binkošti in v apostolski dobi,

tako se je tudi v poznejših obdobjih življenja in delovanja Cerkve vedno znova potrjevalo, da nič ne more nadomestiti ognja, žara in luči in moči Sv. Duha.

To delo za rast Božjega kraljestva se je vedno znova soočalo z nasprotovanjem in ovirami, tudi danes. Ne ustrašimo se teh novih nalog. Bog je z nami. Stopimo na to pot v povezanosti s Cerkvijo na Zemlji, pa tudi s Cerkvijo v nebeški slavi; z Marijo, ki se ji posebej priporočamo kot zvezdi nove evangelizacije, z angeli in svetniki, še posebej z našimi domačimi svetniki in zavetniki, z bl. škofom A. M. Slomškom kot prvim zavetnikom naše škofije in sozavetnikoma sv. Maksimilijanom in sv. Emo. Naj na nas in na naše delo v službi trpečim bratom in sestram prihaja Božji blagoslov, po Jezusu Kristusu, našem Odrešeniku, kateremu vse živi, kateremu živimo tudi mi.

+Stanislav Lipovšek
celjski škof

Ljubezen - karitas – bo vedno potrebna, tudi v najbolj pravični družbi.

Nobene pravične državne ureditve ni,

ki bi mogla napraviti odvečno služenje ljubezni.

Kdor hoče odpraviti ljubezen, je na tem, da zanemari človeka kot človeka.

Vedno bo obstajalo trpljenje, ki potrebuje tolažbo in pomoč.

Vedno bo obstajala osamljenost.

Vedno bodo tudi primeri gmotnega pomanjkanja,

v katerih je potrebna pomoč v smislu dejavne ljubezni do bližnjega.

(Benedikt XVI.)

»Če ne boste verovali, ne boste obstali.« (Iz 7, 9b)

Naslov letošnje plenumske knjižice bi rad umestil v svetopisemski in zgodovinski okvir.

Vsakoletni advent in praznik Jezusovega rojstva nam prinaša božjo besedo, iz katere smo letos vzeli naše geslo. Davnega leta 733 pr. Kr. je asirski kralj Tiglat Pileser III. v vojnem pohodu zadužil začenjajoče se uporniško gibanje sirsko-palestinskih držav. Tedaj sta se kralja Recin iz Damaska v Siriji in Pekah iz Izraela povezala v koalicijo proti asirski velesili. Ker nista mogla pridobiti judovega kralja Ahaza za pristop k svoji zavezi, sta se odločila napasti jeruzalemskega kralja, da bi njegovo deželo vključila v svojo koalicijo.

Ahaz v tej situaciji namerava skleniti obrambno pogodbo z Asirijo. Takšna diplomacija nakazuje možnost pred uničenjem dežele, vendar bo kot odkupnino sprejel češčenje državnih božanstev pokroviteljice.

Prerok Izaija svari kralja Ahaza; če bo sklenil pogodbo z močnim asirskim kraljem, bo to pomenilo, da je kot politik bolj zaupal kraljevi moči kakor Božji moči. Svetuje mu, da se mu ni treba bati obeh »koncev kadečih se ogorkov« Sirije in Izraela in da ni nobenega razloga za pogodbo z asirsko »velesilo«. Naj se opira na vero, ne na politično računico.

V nadaljevanju svetuje kralju, naj prosi za znamenje od Boga. Odgovor Ahaza se zdi pobožen, noče skušati Boga in prositi za znamenje. Prerok, ki govori v imenu Boga, ne odneha. Ve, da kraljeva odpoved znamenju ni izraz vere, kakor se zdi, ampak je nasprotno znamenje, da noče biti moten v svoji »realni politiki«. Tedaj prerok razglasi: »Zato vam bo Gospod sam dal znamenje: Glej, mladenka (lat. Devica) bo spočela in rodila sina in imenovali ga bodo Emanuel. (Iz 7,14)

V knjigi Benedikta XVI. Jezus iz Nazareta, Jezusovo otroštvo, sem našel citirano na to temo čudovito misel:

»Prerokova napoved je kakor nenavadno oblikovana odprtina v ključavnici, v katero se natanko prilega ključ Kristus.«

Ozirajoč se na preteklo leto delovanja Škofijske Karitas Celje in župnijskih Karitas se mi izrisuje v tem letu vere slika našega poslanstva. Kristus vstopa v številna srca preko uresničene ljubezni najpotrebnejšim med nami.

Naša dobrotelost naj vse bolj postaja orodje v božjih rokah, ki jo izžareva prisposodba, kako smo potrebni biti vstopna odprtina ključavnice, v katero se natanko prilega ključ Kristus. Unikatno izdelavo starodavnih ključavnic so danes zamenjale kode, a pomen ostaja isti. Nakazuje tesno prileganje in sozvočje s Kristusom, kot je istovetnost kode, z jasnim ciljem, da bo lahko v ta naš svet preko nas vstopal Kristus. Ključ kot simbol službe Petrovega naslednika je v teh tednih zelo nagovarjajoč.

V Slovenskem pastoralnem načrtu Pridite in pogledjte (PIP) najdemo Temeljni namen: Živa občestva Cerkve in njihovi posamezni člani bodo z novo apostolsko gorečnostjo vabili in spremljali brate in sestre k osebni veri, k osebnemu srečanju s

Kristusom kot Odrešenikom človeka, da bi se lahko drug drugemu darovali v ljubezni. «(PIP 59)

Jezusova zapoved ljubezni v dvorani zadnje večerje nam še bolj določno naroča naše vstopno mesto. Vsi, ki se imenujemo kristjani in vse oblike skupnosti na tem področju, od župnijskih občestev, še posebej pa vseh skupin, ustanovljenih za področje dobrodelnosti, imamo skozi vso zgodovino Cerkve to poslanstvo ubesedeno preko evangelijev in starodavno zapisanih telesnih in duhovnih del usmiljenja. Pri vsem delu pa je še kako pomembno temeljno izkustvo Izaijeve prerokbe, da je naš obstoj odvisen od naše vere. Kristusova pot odrešenja prihaja preko zaupljive vere in požrtvovalne delavnosti in te je bilo v minulem Slomškovem letu res obilo.

Rok Metličar

Jezusa zanimajo ljudje, ne družbeni sloji in nalepke!

*Pri tem je lepo, da so v skupini njegovih učencev z ramo ob rami
kljub njihovi različnosti in s premagovanjem predstavljivih težav:
razlog povezanosti in trdnosti je bil namreč Jezus sam,
v katerem so bili vsi zedinjeni.*

*To je razločen nauk za nas, ki se pogosto nagibamo k temu,
da poudarjamo razlike in morda tudi nasprotja.*

Pri tem pozabljamo, da nam je Kristus dal moč, da razrešujemo svoje spore.

*Pomislimo tudi, da je skupina dvanajsterih prisposoda Cerkve,
v kateri naj bo prostor za vse karizme, ljudstva, rase in vse človeške značilnosti,
ki najdejo svojo čvrsto povezanost in svojo edinost v občestvu z Jezusom.*

(Benedikt XVI.)

Karitas v celjski škofiji želi v letu 2013 krepiti svojo krščansko identiteto, poglobljati evangeljsko pristnost ter z veliko občutljivostjo celostno spremljati ljudi v njihovih raznovrstnih stiskah in jim nuditi pomoč, tolažbo in poti rešitve v tesnem sodelovanju s sestrskimi in sorodnimi ustanovami.

1. Pospesevanje dobrodelnosti in skrb za sodelavce.

- Širitev mreže na »sive lise« nepokritosti in neodzivnosti,
- spodbujanje prostovoljstva in razvijanje novih oblik sodelovanja,
 - pripraviti katalog prostovoljnega dela ŠKC,
 - pripraviti srečanje za nove prostovoljce,
 - poiskati priložnosti za prostovoljce znotraj ŠKC,
 - skrb za stalno izobraževanje in duhovno oblikovanje sodelavcev,
- spremljanje in podpora delovanja in poslanstva ŽK,
 - večja svetovalna podpora ŽK,
 - dosledno izpolnjevanje načela subsidiarnosti.

2. Odločitev za trajnostni razvoj in krepitev delovanja.

- Celostna skrb za zaposlene in njihov razvoj,
- spremljanje šibkih socialnih sredin in hitra ter učinkovita pomoč,
 - prilagodljivost in čut za nove stiske, ki terjajo nove odgovore,
 - omogočiti delovanje novih programov,
- skrb za preverjanje učinkovitosti in razvoj orodij nadzora ustreznosti,
 - redna evalvacija in preverjanje zadovoljstva,
 - skrb za uvajanje preglednih in enostavnih rešitev,
- skrb za oznanjevanje in spodbujanje k sočutju,
 - boljše poznavanje DNC,
 - iskanje novih dobrodelnih pristopov in skrb za nove darovalce,
 - ustvarjati nove priložnosti za solidarnost (dobrodelni dogodki).

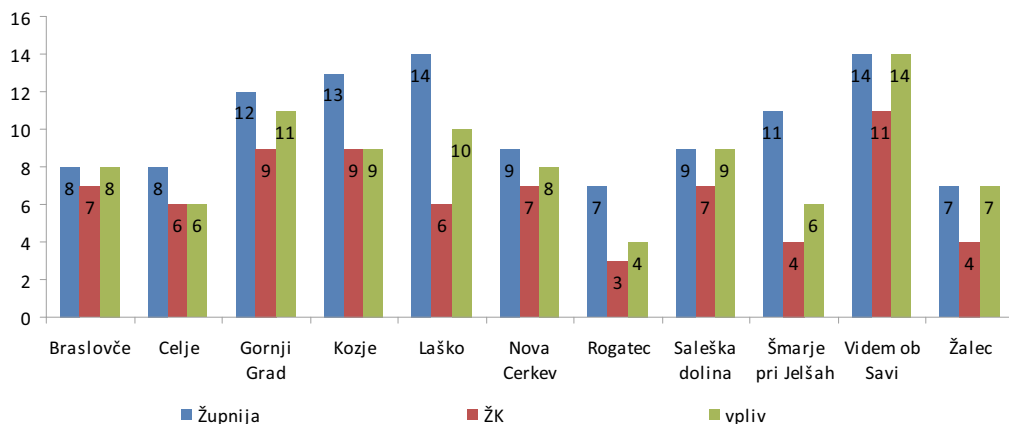
3. Razvijati nove oblike solidarnosti na ravni medčloveških odnosov.

- Ustvarjati prostore upanja in veselja za ljudi, ki so odrinjeni na rob,
 - moliti za vse, ki jim pomagamo in za tiste, ki se trudijo za druge,
 - ustanoviti nove skupine za duševno in duhovno pomoč,
- vzgoja in izobraževanje za usposabljanje za pomoč in samopomoč,
 - izobraževanje in usposabljanje ubogih za življenje,
 - priprava in izvedba usposabljanj za izvajalce.

4. Ohraniti zdravo pamet, dobro zdravje in mirne živce ter kvalitetno in umirjeno peljati stvari, ki so zastavljene.

»Notranja narava Cerkve se izraža v trojni nalogi: oznanjevanju Božje besede, obhajanju zakramentov in karitativni dejavnosti. To so naloge, ki se med seboj medsebojno predpostavljajo in jih ne moremo ločiti druge od druge.« Tako začenja papež Benedikt XVI. svoje apostolsko pismo – motu proprio – o karitativni dejavnosti. Vse tri velike naloge ali kar trije središčni stebri Cerkve so izziv in poslanstvo vsakega kristjana. Čeprav so to stebri celotne Cerkve, pa so naše župnije tisti kraji, kjer ob petkih in svetkih najpogosteje in najlaže živimo, obhajamo in izpolnjujemo trojno poslanstvo, ki smo ga pridobili z našim krstom. Če je torej župnija na nek način osnovna ali vsaj zelo temeljna celica Cerkve, je obenem tudi temeljni in prvi prostor vsake organizirane krščanske dobrodelnosti. Zato je bilo in je – in se moramo po najboljših močeh potruditi, da tako tudi ostane – temeljno načelo delovanja Karitas v naši škofiji in naši domovini načelo močnih, samostojnih, živih in med seboj povezanih župnijskih Karitas, katerih motor in srce so prostovoljke in prostovoljci – sodelavci Karitas, ki živijo svoje poslanstvo služenja v soglasju z domačim župnikom. Močne in z domačim župnikom povezane župnijske Karitas, kot srce celotne mreže Karitas v naši škofiji, pa so tudi najboljše zagotovilo in jamstvo, da nikoli ne pozabimo, da krščanska dobrodelnost ni nekaj postranskega ali samotnega, marveč je skupaj z oznanjevanjem in bogoslužjem najgloblje združena in povezana v življenje slehernega kristjana in celotne Cerkve.

V letu 2012 je župnijska Karitas (ŽK) delovala v 73-ih župnijah celjske škofije. V šestih primerih je za dve župniji ustanovljena ena ŽK, ki deluje na obeh župnijah. Gre za župnije v soupravi. V celjski škofiji tako redno deluje 66 ŽK, dve sta bili ustanovljeni konec leta 2012. Vse ŽK so oddale poročilo o delu v letu v preteklem letu. Mreža Karitas je med župnijami razširjena še bolj, saj je pomoč Karitas prisotna v 92-ih župnijah naše škofije. Še vedno ostaja 8 župnij, ki so se v triletnem pastoralnem načrtu zavezale k ustanovitvi ŽK do leta 2014. Srčno upamo, da bodo čim prej storile ta korak.

° ~~celjske škofije~~ ŽK po dekanijah celjske škofije

Na ŽK je v letu 2012 delovalo 1.137 sodelavk in sodelavcev - prostovoljcev, ki so skupno opravili 47.652 ur prostovoljnega dela. V letu 2012 se je pridružilo 85 novih sodelavcev, letos pa lahko prvič pogledamo tudi starostno skupino; takole zglada tabelni prikaz:

mlajši od 18 let	18 do 29 let	30 do 59 let	60 let in ve
78	72	525	462

55 ŽK je v minulem letu pripravljalo redna srečanja sodelavcev, skupaj so se srečali 453-krat (skoraj 100-krat več kot leta 2011). Gradivo za srečanja največkrat pripravijo sami ali vzamejo v roke Žarek dobrote, na 19-ih ŽK srečanja pomaga pripravljati tudi župnik. Morda spodbuda za leto vere, ko naj bi se vračali k izvirom, da bi na srečanjih ŽK stalni gost postalo Sveto pismo.

Izobraževanje in duhovna rast

V letu, ki je za nami, je 26 ŽK samostojno organiziralo izobraževanja za svoje sodelavce - skupaj 206 udeležencev. 324 sodelavcev iz 52-ih ŽK se je udeležilo izobraževanj in delavnic, ki smo jih pripravili na Škofijski Karitas (ŠKC), sodelavci iz 39-ih ŽK pa so se udeležili seminarja Karitas, ki ga pripravlja Slovenska Karitas.

Dandanes je zelo moderen izraz »sem pregorel« v smislu, da sem izčrpal svoje moči in potrebujem neko poživitev, da lahko ponovno poženem svoje telo, dušo in duha v tek. Naše ŽK skrbijo za vse troje, s posebno pozornostjo do svojega duha s pomočjo duhovnih vaj oz. obnov za sodelavce, raznih romanj in veselih druženj. 38 ŽK je organiziralo kar 65 romanj, ki se jih je udeležilo 467 udeležencev, 75 sodelavcev pa se je enkrat ali večkrat udeležilo duhovnih obnov. Dobro obiskana je bila tudi redna adventna duhovna obnova za sodelavce karitativnih skupin, čeprav bi si želeli, da bi z njo nagovorili večje število različnih ŽK.

Sodelovanje z lokalnim okoljem

V sodobnem svetu je zelo pomembno sodelovanje in povezovanje v domačem okolju, z drugimi organizacijami, mediji in javnimi zavodi. Največkrat so ŽK v preteklem letu sodelovale z Župnijskimi pastoralnimi sveti, kar je razveseljiv podatek, ki kaže, da se zavedejo svoje vpetosti v Cerkev in življenje župnije. Med drugimi organizacijami največ ŽK sodeluje z osnovnimi šolami, z njimi je sodelovalo 42 ŽK, kar je krepko več kot polovica in je vredno vseh pohval. Ravno tako več kot polovica vseh ŽK sodeluje z bližnjimi domovi za ostarele, občinami in območnimi ali krajevnimi združenji Rdečega križa. V primerjavi z zadnjimi leti je lani poraslo sodelovanje s pristojnimi Centri za socialno delo, s katerimi je sodelovalo 24 ŽK. Prav tako spodbudno in dobrodošlo. Skoraj polovica ŽK si izkazuje sestrsko ljubezen, saj rade stopijo skupaj, predvsem ob večjih stiskah.

ŽK sodelujejo tudi z mediji, saj le-ti pripomorejo širiti glas do pomoči potrebnih in

darovalcev. Če pogledamo številke, so bila najbolj »glasen« medij župnijska oznanila – v njih so se ŽK oglasile 284-krat, sledijo lokalni časopisi (66 objav) in 45 predstavitev na internetu.

Večje dobrodelne prireditve je lani pripravilo 15 ŽK in z njimi nagovorilo 4.065 ljudi, 42 ŽK pa je skupaj pripravilo 100 dobrodelnih akcij. ŽK so imele lani 471 (skoraj 100 več kot leta 2011) rednih darovalcev, k sodelovanju so pritegnile tudi 122 donatorjev (podjetij in podjetnikov), kar je 107 manj kot leto prej. Razloga za ta padec najbrž ni potrebno navajati.

K številkam pravzaprav ni kaj dodati, a ne pozabimo, da na dobrodelnih prireditvah ne zbiramo samo sredstev, marveč tudi oznanjamo ljubezen in dobroto ter govorimo v imenu mnogih med nami, ki nimajo svojega glasu. Tega nikar ne pozabimo.

Pomoč družinam

Največ pomoči ŽK namenijo družinam in posameznikom v stiski. Vse ŽK nudijo družinam pomoč v hrani, higienskih potrebščinah in drugih oblikah pomoči v materialu. Če najprej pogledamo tabelarni prikaz pomoči družinam in posameznikom, je slika takšna:

vrsta pomoči	prejemniki	število ŽK
hrana, higienske potr.	9.902	66
plačilo položnic	464	32
svetovanje – št. storitev	306	10
večje stiske in nesreče	125	28

Najprej velja poudariti zdržnost podatkov v primerjavi z lanskim letom, predvsem če govorimo o pomoči ŽK s hrano iz intervencijskih zalog ES. Poenotenje evidenc in načina vodenja daje sadove in za podatke lahko mirne duše zatrdimo, da so zelo verodostojni in natančni. Pri materialni pomoči je zaznati rast, kar je bilo vidno že na začetku leta 2012, saj se stiske družin poglobljajo, vse več pa je tudi družin in posameznikov, ki se po pomoč obrnejo prvič oz. na novo. Tako so ŽK lani pomagale 3.341 družinam in posameznikom oz. skupaj 9.902-ima osebam. Porast je za nekaj več kot 50 družin. Znatno večje povečanje zasledimo pri pomoči pri plačevanju položnic. Te plačuje že skoraj polovica vseh ŽK, v primerjavi z letom 2011 pa je tovrstno pomoč prejelo 133 družin več. Omenimo še pomoč v večjih stiskah in nesrečah. Tukaj je področje, kjer je pomoč Karitas po zaslugi sodelavcev ŽK izredno hitra in učinkovita. Še vedno se najbrž ne zavedamo dovolj, kaj pomeni izpostaviti se v domačem okolju in od sokrajanov in sosedov pridobivati sredstva za pomoč nekomu, ki je v res hudi stiski, čeprav včasih tega morda nihče niti ne opazi. V

preteklem letu je bilo po zaslugi tovrstne prizadevnosti obnovljenih kar nekaj streh, nekaj družin je dobilo nove, primernejše prostore, s skupnimi močmi je bila postavljena celo mobilna hišica za gospo, ki je predolgo živela tako rekoč pod drevesom. Poleg vsega ostalega naboja pa tovrstne pobude in akcije krepijo tudi prepoznavnost in verodostojnost v nekem okolju, saj ponavadi stopijo skupaj različni akterji iz več ustanov. Če se na tem mestu samo s stavkom dotaknemo poplav: brez sodelavk in sodelavcev ŽK bi bila pomoč v takšnem obsegu in v tako kratkem času povsem nemogoča in brezupna.

Pomoč otrokom

ŽK so v preteklem letu skupno pomagale 3.433-im otrokom, kar pomeni, da je v primerjavi z letom 2011 število otrok, potrebnih pomoči, naraslo za 740. ŽK v največji meri nudijo pomoč otrokom v obliki obdarovanja pred prazniki in ob Miklavžu, sledi pomoč s šolskimi potrebščinami in priprava ter izvedba raznih delavnic za otroke. V zelo majhni meri je bila otrokom nudena pomoč pri plačilu malic in kosil, kar ne preseneča, saj je bilo temu področju v minulem letu posvečene mnogo pozornosti s strani drugih organizacij. ŽK so lani napredovale pri nudenju učne pomoči, saj sta jo pod svoje okrilje vzeli 2 novi ŽK, vanjo pa je bilo vključenih tudi več otrok. Velja omeniti, da tukaj najdejo svoje mesto naši mladi. Težko jih je pridobiti, je bilo velikokrat že slišano. Pa vendar se najdejo mladi, ki si vzamejo čas in pomagajo pri učenju mlajših. Hvaležni smo zanje, kličemo po še novih.

vrsta pomoči	prejemniki	število ŽK
obdarovanja pred prazniki	2.595	26
šolske potrebščine	1.674	40
delavnice in oratoriji	494	14
obiskovanje	68	9
prevozi v šolo	32	12
učna pomoč	18	4

*Božja slava je svet, izpopolnjen po človeku v skladu z Božjo ljubeznijo.
(Janez Pavel II.)*

Pomoč starejšim

Med starejše štejemo vse, ki so starejši od 65 let, imajo pokojnino, sem pa sodijo tudi bolni in drugače ovirani. Pomoč starejšim, osamljenim in invalidnim osebam je tista razsežnost, kjer so ŽK najbolj doma oz. naredijo največ, in sicer ne samo z materialno pomočjo, marveč predvsem z obiski, pripravo druženj in srečanj, organizacijo izletov, ekskurzij in romanj. To so tiste dejavnosti, ki so mnogo težje od delitve hrane ali plačevanja položnic, so pa najbolj osrečujoče, ker preganjajo osamljenost, pozabljenost in večkrat tudi strah.

vrsta pomoči	prejemniki	število ŽK
obiskovanje	2.768	46
materialna pomoč	2.182	66
družabna srečanja	1.072	27
romanja	494	14
pomoč pri plačilu položnic	255	21
pomoč v gospodinjstvu	42 (120 storitev)	7
redne skupine za starejše	79 (1.274 srečanj)	5

Starejši nedvomno ostajajo skupina, ki potrebuje vedno več pozornosti in skrbi. Žal je po dolgih letih dela marsikdo soočen z dejstvom, da s svojo pokojnino zelo težko poravnava vse stroške življenja. V vedno bolj hitrem svetu plitkih odnosov in kroničnega pomanjkanja časa pesti starejše tudi osamljenost, mnogokrat tudi občutek, da so v nadlego ali breme. Zato je tukaj velika naloga in izziv za Karitas; prinašati upanje in smisel, tešiti osamljenost, predvsem pa biti glas starejših, da svetu s piscem Knjige modrosti ponovno povemo, naj ne zametuje izkušenj sivih las (prim. Mdr 2,10).

Prejemniki pomoči

ŽK so nudile pomoč tudi drugim, manjšim skupinam prosilcev. Tako so 3 ŽK pomagale 52-im Romom, 8 ŽK je pomagalo 160-im migrantom in 6 ŽK je nudilo pomoč 11-im brezdomcem.

V skupnem seštevku je v letu 2012 na ŽK prejelo pomoč 16.216 prosilcev oz. 4.482 gospodinjstev.

Zbrana sredstva

V preteklem letu je 38 ŽK zbralo 54.092 kg hrane, 36 ŽK je zbralo 104.737 kg oblačil, samo dve ŽK sta zbrali 385 kosov gradbenega materiala, 26 ŽK je zbralo 1.764 kosov otroške opreme in 29 ŽK je zbralo 5.341 kosov šolskih potrebščin. Če

primerjamo podatke z lanskimi, lahko vidimo, da je naraslo število prejetih oblačil in hrane (51.925 kg hrane in 101.579 kg oblačil).

Sodelovanje z mladimi

ŽK vedno rade poudarijo, da ni mladih rok pri Karitas. Pa te roke vendar so, le da so morda prisotne občasno in ob posebnih priložnostih. Za leto 2012 tako 42 ŽK navaja sodelovanje mladih pri njihovem poslanstvu. Mladi največkrat doprinesejo svoj delež pri sodelovanju na raznih delavnicah oz. druženjih, pripravah na obdaritve in raznih dobrodelnih dogodkih. Pogosto se vključujejo tudi v pripravo oz. izvedbo srečanj starejših, ponekod pomagajo tudi pri prekladanju hrane iz intervencijskih zalog ES, pri pripravi na advent. Vse to vendarle kliče mlade skupaj in na Karitas, konec koncev pa je tudi 78 sodelavcev, mlajših od 18 in 72 sodelavcev, mlajših od 30 let, znamenje upanja in veselja.

FINANČNO POROČILO

Po zbranih podatkih je finančno poročilo ŽK v celjski škofiji sledeče:

	EUR	%	%
ZA ETNO STANJE 1. 1. 2012	106.292,70		35,76
ZBRANA SREDSTVA V LETU 2012	190.912,38	100	64,24
Prispevki lokalnih skupnosti	30.453,27	10,25%	15,95%
Prispevki podjetij	19.700,41	6,63%	10,32%
Lastna zbrana sredstva	74.321,74	25,01%	38,93%
Darovi dobrotnikov	12.798,43	4,31%	6,70%
Drugo	38.712,84	13,03%	20,28%
RAZPOLOŽLJIVA SREDSTVA V LETU 2012	297.205,08		100
		% izdatkov	% pomo i
RAZDELJENA POMO V LETU 2012	152.529,51	78,61%	100
Pomo družinam	55.522,54	28,61%	36,40%
Pomo posameznikom	25.833,98	13,31%	16,94%
Pomo otrokom	20.561,50	6,92%	13,48%
Pomo starejšim	23.735,06	10,60%	13,48%
Pomo tujini	6.482,26	3,34%	4,25%
Druga pomo	20.394,17	6,86%	13,37%
		% sredstev	
STROŠKI DELOVANJA 2012	41.507,08	21,36%	13,97%
Stroški poslovanja	9.611,12	4,95%	3,23%
Investicije in vzdrževanje	10.695,72	3,60%	3,60%
Stroški dobrodelnih akcij in koncertov	21.200,24	10,91%	7,13%
SKUPAJ VSI IZDATKI	194.036,59	100	65,29%
Saldo na dan 31. 12. 2012	103.168,49		34,71%

Številke, veliko računanja, primerjanja, pregledovanja. Tudi številke povedo kako velike so stiske, število ljudi, ki se težko preživljajo se večja iz dneva v dan. In to vedo najbolje povedati sodelavke in sodelavci ŽK, ki so poročila izpolnili in oddali. Še prej pa so vso vsebino poročil in marsikaj, kar je skrito, kar se nikjer ne popiše in ne všteje, živeli, delali in ljubili. Za temi številkami se skriva veliko vsebin; najprej veliko različnih stisk, trpljenja in solz. Na drugi strani pa veliko ljubezni, vseh ubogih vdov, ki v teh težkih časih darujejo včasih samo še pol novčiča, a je ta denar svet denar, saj je denar odrekanja, solidarnosti in žrtve za druge. Za temi številkami pa ste tudi vi, drage sodelavke in sodelavci, vaša dobrota, vaša pripravljenost, vaš zgori se. Mnogo stisk blažite, verjamemo, da mnogo tudi molite za vse, ki so v stiski in za vse nas, ki delamo na področju dobrotelčnosti. In pri vsem skupaj ne gre za nek humanizem, za socialno delo, za službo; gre za poslanstvo in osebno držo, gre za dokaz, da je vaša vera živa in pristna, saj je oplemenitena z dobrimi deli. In po svojih delih bomo sojeni. Naj bo zato ob koncu tudi trenutek za iskreno prošnjo po odpuščanju in opravičenju, če smo koga nehote ali hote prizadeli, storili krivico, prezrli. Naj Gospod, ki je v vas dobro delo začel, tega tudi dopolni, vsem, ki delamo in vsem, ki prihajajo k nam v tolažbo, blagor in zveličanje.

Pripravila: Barbara Godler in Matej Pirnat

Drobna ljubezen. Pogosto je edino mogoča.

V življenju se mi ni nikoli pripetilo, da bi skočil v deroč potok in rešil utopljenca.

*Zelo pogosto pa se me ljudje prosili, naj jim kaj posodim,
napišem pismo ali dam preprosta pojasnila.*

*Na svoji poti še nisem naletel na steklega psa,
naletel pa sem na številne sitne muhe in komarje.*

*Nikoli nisem imel preganjalcev, da bi me pretepli, temveč veliko ljudi,
ki me motijo s svojim vpitjem ob cesti, preglasnim televizijskim aparatom
ali tudi srebanjem pri jedi.*

*Če ob takšnih priložnostih pomagamo po svojih najboljših močeh,
se ne razburjamo, kažemo razumevanje,*

se obvladujemo in kažemo smehljajoč obraz (kolikor je mogoče).

Vse to pomeni ljubiti bližnjega brez lepih, a praznih besed, temveč dejavno.

(Albino Luciani, Janez Pavel I.)

SPREJEMNO-INFORMACIJSKA PISARNA

Sprejemno-informativna pisarna Škofijske Karitas je mesto, kamor se ljudje najprej oglasio, in sicer osebno, telefonsko, ali po elektronski pošti. Ljudje se znajdejo v različnih stiskah, njihove zgodbe so različne, a so si velikokrat tako podobne.

V sprejemno-informativni pisarni ljudem nudimo osnovne informacije o tem, kako in na kakšen način bi jim lahko pomagali, da bi najlažje in najhitreje ublažili njihovo stisko, ter kaj potrebujejo za nadaljnjo obravnavo, saj vsako vlogo, ki jo sprejmemo, obravnavamo individualno, za to pa potrebujemo podporno dokumentacijo, ki omogoča pravično in strokovno obravnavo.

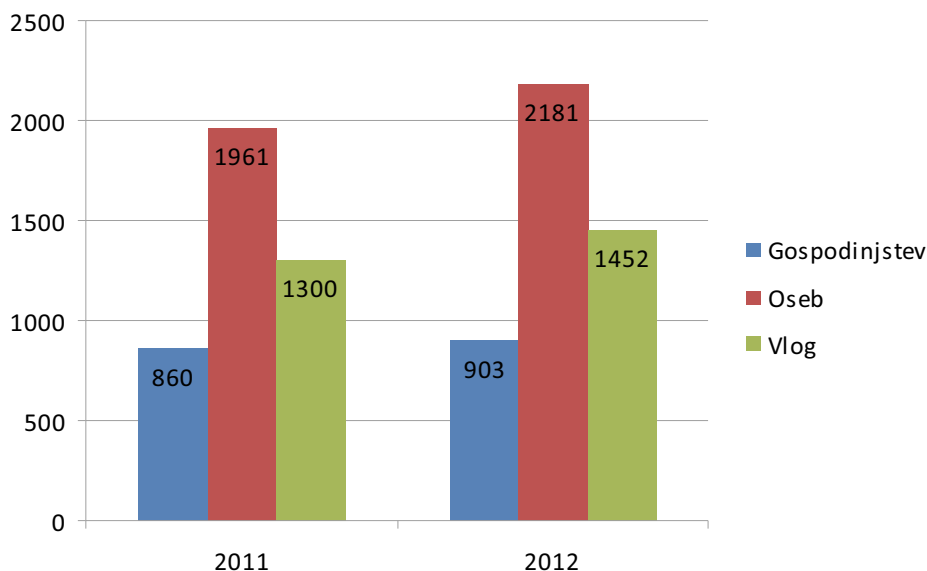
Za lažje razumevanje in razreševanje stisk se večkrat obrnemo na naše župnijske Karitas, ki delujejo na različnih območjih in nam velikokrat pomagajo priti do realne slike prosilca, saj ga mogoče osebno poznajo ali opravijo hišni obisk in nam nato posredujejo podatke. Zelo veseli smo tudi sodelovanja z različnimi socialnimi službami in ustanovami, kakor tudi s podjetji, pri katerih imajo naši uporabniki dolgove, ki so velikokrat vir stisk. Skupaj z njimi poskušamo najti možnosti in rešitve, kako in na kakšen način bi lahko ljudem pomagali, kam bi jih napotili, da se stiska zmanjša oz. odpravi.

V sprejemno-informativno pisarno prihaja vse več ljudi, tako družine kot posamezniki in starejši. Najpogosteje se na nas obračajo s prošnjo za pomoč pri plačilu osnovnih življenjskih položnic ali prejem prehrabnih izdelkov, higienskih pripomočkov in oblačil. Mnogi so v letošnjem letu ostali brez službe, podjetja so šla v stečaj, drugi so še zaposleni, a jim njihovi delodajalci ne izplačujejo dohodkov, položnice pa vsak mesec prihajajo in jih je potrebno poravnati. Družine tako ostanejo brez dohodkov, do socialnih transferjev niso upravičeni ali pa jih še niso dobili. Srečujemo se tudi z nizkimi pokojninami in v veliki meri nezmožnostjo odplačevanja kreditov in dolgov. Naše delo je v letu 2012 še dodatno zaznamovala sprememba socialne zakonodaje, zaradi katere so mnoge družine več mesecev čakale nove odločbe in ostale brez dohodkov, starejši so se odpovedovali varstvenemu dodatku, marsikdo je izgubil različne socialne transferje, ker ima neko premoženje, ki se upošteva, čeprav mu za življenje pravzaprav ne koristi. Posebna specifična so bile tudi začasno ukinjene subvencionirane najemnine, ki so jih nekatera nepremičninska podjetja uvedla v času, ko upravičenci še niso prejeli novih odločb o subvencionirani najemnini. Nova zakonodaja je žal v mnogih primerih začasno ali trajno poglobila stisko marsikatere družine ali posameznika.

Vedno pogosteje smo se lani srečevali tudi z nakopičenimi neplačanimi položnicami, katerih posledica so bile grožnje z odklopom raznih energentov in deložacijo. Zelo veliko ljudi se je lani na nas obračalo prvič in skoraj vedno so se za ta korak izredno težko odločili. Tudi to je eden od razlogov, zakaj marsikdo z neplačanimi položnicami odlaša in odlaša, in se na nas obrne dan, dva pred predvidenim izklopom.

Vsakega obiskovalca sprejemno-informativne pisarne se trudimo čimbolj prijazno sprejeti, se mu približati in si vzeti čas zanj. Pomembno je, da nam lahko razloži svojo stisko, kaj ga je pripeljalo v neko situacijo in kje sam vidi možnosti rešitve. Čeprav postopek sprejema vloge obsega določene formalnosti, se trudimo biti čim manj birokratski in k ljudem pristopiti z naklonjenostjo, zanimanjem in spoštovanjem. Ker si za vsakega prosilca res vzamemo čas, pogosto nastane gneča pred vrati, a se ljudje redko pritožujejo, saj vedo, da se jim bomo posvetili in si vzeli čas tudi zanje.

Stiske ljudi se nas tudi osebno večkrat dotaknejo, radi bi naredili več, a so naša sredstva omejena, zato skušamo prijateljsko, z lepo besedo in nasmehom pristopiti do ljudi, se jim posvetiti, jim s tem povedati, da niso sami. Zavedamo se, da je naše delo, kot pravi znana misel, samo kaplja v morje, toda v primeru, da tega ne bi počeli, bi manjkala tudi ta naša kaplja.

Graf 1: primerjava podatkov o delu sprejemno-informativne pisarne v letih 2011 in 2012.

Številčni podatki o delu sprejemno-informativne pisarne:

Skupaj smo pomagali 903-m gospodinjstvom (leta 2011 smo pomagali 860-im), v katerih živi 2.181 oseb (leto prej 1.961). Med gospodinjstvi je največ, 545, družin, sledi 274 posameznikov in 84 starejših. Vloge za pomoč smo v minulem letu obravnavali vsak teden, ponavadi ob četrtnih, povprečno smo na mesec obravnavali 120 vlog, v celem letu smo tako obravnavali 1.452 vlog (leto prej 1.300). Zaradi vse večjih potreb po pomoči pri plačilu položnic oz. še bolj pri pokritju starih dolgov, smo se leta 2012 zelo dosledno držali načela, da je naša pomoč pomoč za samopomoč. Zato smo prosilce, ki so k nam prihajali z visokimi dolgovi in povečini

strahom pred odklopom, napotili na sorodne ustanove, jim pomagali urediti obročno odplačevanje, marsikdaj prestavili ali zaustavili odklop in v nekaj primerih celo dosegli odpis sodnih stroškov ali zamudnih obresti. Prosilcem smo tudi svetovali katere pravice še lahko uveljavijo in jim pomagali izpolnjevati različne vloge, predvsem pa ob visokih zapadlih dolgovih praviloma nismo nakazali sredstev, dokler prosilec sam ni poravnal določenega deleža, s čimer je vsaj del odgovornosti za razrešitev nastale situacije prevzel sam. Skupaj smo za pomoč pri plačilu položnic namenili 89.906,98 EUR. Večina prosilcev je ob obisku v sprejemno-informativni pisarni prejela tudi nekaj najosnovnejših živil in čistil, več kot polovico smo jih napotili na domačo ŽK, da bi postali redni prejemniki storitev Karitas.

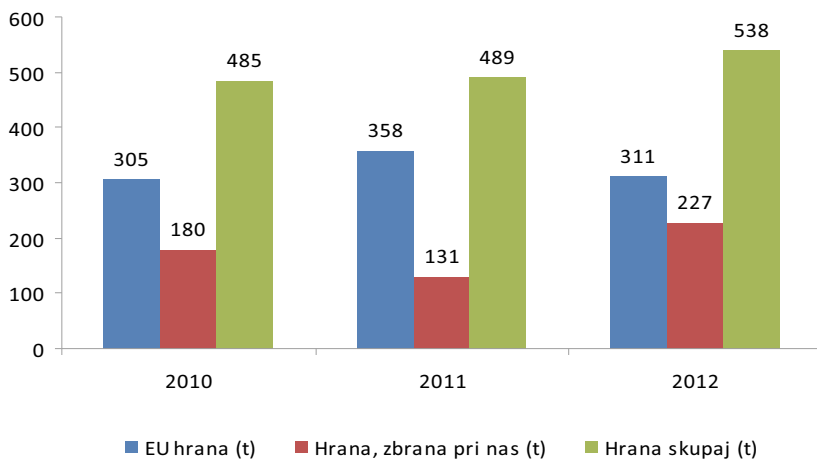
POMOČ DRUŽINAM

V Karitas je pomoč družinam največji in najobširnejši program pomoči, saj je družina prva in edina skupnost, ki nam vsem pomeni največ, za katero si vsi želimo vse najboljše, a so včasih naše želje in pričakovanja na velikih preizkušnjah. V družini se najprej vidijo potrebe in pokažejo stiske članov družine. Stiske družin so različne, največkrat je to brezposelnost, s katero mnogi izgubijo tudi dostojanstvo in samospoštovanje, bolezen, izguba doma in psihične stiske. Vsaka družina in vsaka stiska je izražena na drugačen način, vsaka ima drugačno zgodbo in ko ljudje potrkaajo na naša vrata, jih najprej sprejmemo v naši sprejemno-informativni pisarni, kjer se jim posvetimo, jih poslušamo in skušamo poiskati najugodnejšo rešitev.

POMOČ V HRANI

Hrana iz intervencijskih zalog ES

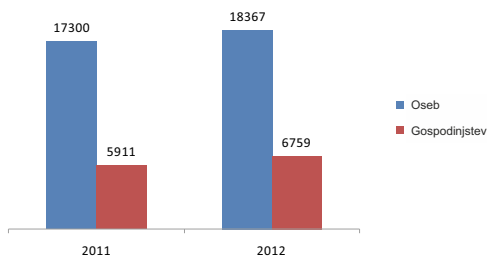
V letu 2012 smo na različne načine zbrali oz. kupili in razdelili 538 ton hrane (leto prej 489 ton). Največji delež je tudi lani predstavljala hrana iz intervencijskih zalog ES. Prejeli in razdelili smo je 311 ton, leto prej 358 ton. Padec količin ni bil tako drastičen, kot je bilo napovedano na začetku leta, ko je bila predvidena samo dobava mleka, dolgoročno pa prenehanje izvajanja ukrepa v celotni ES. Žal zaradi predvidenega prenehanja ukrepa dobave hrane niso bile razporejene skozi vse leto, temveč zgoščene v drugi polovici leta. Tako smo se na začetku leta soočali s težavami, kako zagotavljati najnujnejša živila, ob hkratnem zavedanju, da bomo v drugi polovici leta imeli ta ista živila na voljo v velikih količinah.

Graf 3: Primerjava med hrano ES in hrano, ki jo sami zberemo, v zadnjih treh letih.

Veseli smo, da smo v letu 2012 nadaljevali s čiščenjem in preverjanjem evidenc in da smo vedno bližje dejanskemu stanju neponovljivih prejemnikov. Skupaj je leta 2012 pomoč v hrani iz intervencijskih zalog ES prejelo 18.367 prejemnikov iz 6.759-ih gospodinjstev. V primerjavi z letom 2011 smo lani pomagali 1.067-im osebam več, na novo je pomoč Karitas prejelo 848 gospodinjstev. Naredimo še eno primerjavo: leta 2008 smo imeli 8.017 prejemnikov. Podatek govori sam zase. Pri razdeljevanju je lani sodelovalo 56 ŽK in 585 sodelavcev. Vse dobave smo prevzemali v Vrbju in jih tudi sami razporedili in večinoma sami razvozili. Pri razvozu smo še naprej zelo dobro sodelovali z g. Petrom Stropnikom.

Še naprej smo skrbeli za poenotenje evidenc in se trudili povečati število razdelilnih mest, ki evidence vodijo elektronsko, z možnostjo tiskanja dobavnic. Deležni smo bili tudi notranjih in zunanjih kontrol, ki nikjer niso zaznale večjih nepravilnosti. Znotraj mreže sta bili dve skladišči urejeni na novo, na eni ŽK so ga pridobili. Še vedno velja, da je največ fizičnega napora vloženega ravno v tem segmentu pomoči, obenem pa se ob delitvi učimo, razvijamo, pridobivamo prostore in lahko nudimo materialno pomoč večjemu krogu ljudi, kot bi nam to dopuščala zgolj lastna sredstva.

Graf 2: prejemniki hrane ES 2011 in 2012.

Paketi hrane pred prazniki

V letu 2012 smo ohranili posebne prehranske pakete pred veliko nočjo in božičem. Pakete smo ponovno sestavljali kot dopolnitev hrane iz intervencijskih zalog ES, trudili smo se dodati izdelke, ki niso redno prisotni v naši pomoči. Paketi so bili zelo lepo sprejeti in so marsikomu prinesli nekaj domačnosti in prazničnosti. Pred veliko nočjo je 35 ŽK razdelilo pakete med 1.558 družin, ob božiču pa je 40 ŽK razdelilo 2.019 paketov. Skupaj smo z njimi pomagali 10.408-im osebam (dobrih 1.000-im več kot leto poprej). Stroške smo obakrat porazdelili med župnijske in Škofijsko Karitas, vendar je bil obakrat delež ŠK nekoliko višji.

Skozi vse leto smo ŽK zagotavljali nekaj osnovnih živil: olje, sladkor, razne konzerve, oktobra smo mleku iz intervencijskih zalog ES dodali še salame. Skupaj smo tako razdelili 16.179 kg hrane, sredstva zanj smo zagotovili iz sredstev FIHO in Klica dobrote. Prejeli smo tudi 41 ton osnovnih živil od donatorja, ki želi ostati neznan.

Sredstva MO Celje in Občine Hrastnik za materialno pomoč socialno ogroženim

V lanskem letu smo se uspešno prijavi na razpisa za pomoč socialno ogroženim občanom v Mestni občini Celje (MOC) in Občini Hrastnik (OH). Na ta način smo pridobili 22.000 EUR sredstev, ki smo jih v celoti namenili pomoči socialno ogroženim družinam in posameznikom. 20.000 EUR sredstev MOC smo v dogovoru z vsemi 6-imi ŽK, ki delujejo na ozemlju MOC, razdelili na dva dela. 40 % smo namenili za nakup živil in higienskih pripomočkov ter pripravili 800 paketov za socialno ogrožene občane MOC. Preostanek sredstev smo porabili za pomoč pri plačilu položnic prosilcem s področja MOC.

Sredstva OH – 2.000 EUR – smo namenili plačilu položnic prosilcem s področja omenjene občine, z delom denarja pa smo v dogovoru z ŽK Hrastnik pripravili pakete pomoči za 92 družin oz. posameznikov.

Ozirnica

Vsako leto nam ŽK pomagajo zbirati ozimnico za ljudi v stiski, ki so ostali brez službe in so brez vira sredstev za preživetje ali pa s svojimi sredstvi ne morejo preživeti. V lanskem letu se je odzvalo 18 ŽK in nekaj dobrotnikov ter organizacij. Z njihovo pomočjo smo zbrali in razdelili 12.000 kg hrane (zelja, jabolka, krompirja, čebule, česna, korenja, svinjske masti ter ocvirkov) in kakšnih 500 kozarcev vložene zelenjave in sadja. Hrano smo delili predvsem ŽK v mestih in ljudem, ki so ostali brez plač, saj je tam ta pomoč najbolj dobrodošla. Hvaležni smo za velik odziv po celotni celjski škofiji. S tem se krepi solidarnost med posameznimi ŽK, omogočena pa je tudi neposredna pomoč ljudem v stiski. Kot leto prej smo tudi lani v skladišču Vrbje ob pomoči prostovoljcev in drugih udeležencev za kisanje pripravili kakšnih 800 kg zelja. Omeniti in še enkrat se moramo zahvaliti za dobrodušno razumevanje

tudi lastnikom kmetije, kjer smo zaradi nesporazuma nevede in nehote »ukradli« večjo količino paradižnika, paprike in kumar, misleč, da so lastniki sami ponudili sadeže na voljo vsem, ki bi jih želeli, preden bi jih morali uničiti. Še enkrat hvala za vaše dobro in odpuščajoče srce. Upamo, da bomo sodelovali tudi še v prihodnje, le da tokrat legalno.

Tudi lani smo k zbiranju ozimnice in živil za ljudi v stiski vabili po župnijah ob zahvalni nedelji. ŽK so faranom ponudile papirnate vreče, na njihovo sprednjo stran pa smo na kratko napisali za koga zbiramo in dodali seznam, kaj najbolj potrebujemo. ŽK so razdelile 560 tovrstnih vreč, skoraj vse so tudi prišle polne nazaj.

Program Južni otok

Zaradi vse večjega števila družin, ki so se znašle v stiski zaradi zadolženosti in odplačevanja visokih kreditov, smo tudi v letu 2012 nadaljevali s programom pomoči, ki smo mu naredili ime po pesmi Kajetana Koviča Južni otok. Gre za izredne pakete prehranskih artiklov (tudi čistil in higienskih pripomočkov), s katerimi smo pomagali družinam, ki iz različnih razlogov niso bile upravičene do pomoči pri plačilu položnic, so se pa znašle v stiski. Paketi programa Južni otok poleg večjih količin osnovnih živil zajemajo tudi meso in mesne izdelke, mlečne izdelke, zelenjavo in izdelke iz žitaric. V letu 2012 je bilo v program Južni otok vključenih 84 družin in posameznikov.

Kruh za življenje

Na misel mi prihaja odlomek iz Svetega pisma, kjer Jezus nahrani pet tisoč ljudi. Ljudje, ki so ga prišli poslušat, so bili lačni tako kruha kot njegovega nauka. Jezus je za njih poskrbel in jim dal kruha. Tako jim je pokazal, da jih ima rad, saj mu ni bilo vseeno zanje. Jezus je pomnožil kruh, da so se lahko vsi do sitega najedli in je še ostalo. Kaj danes razmišljajo ljudje, ljudje, ki nimajo, ki jim primanjkuje kruha? Ne razmišljajo o velikih stvareh. Želijo pa si, da bi imeli kruh, da bi se lahko družina nasitila ... Star pregovor pravi: »Če košček kruha pade ti na tla, poberi in poljubi ga.« Res dovolj cenimo vsakdanji kruh?

V letu 2012 smo nadaljevali z delitvijo kruha v mestu Celje. Ob petkih delimo kruh na treh lokacijah, občasno poleg kruha delimo še podarjena živila, ozimnico, oblačila in igrače. Kruh je lani redno delila tudi ŽK Trbovlje, januarja 2013 smo pričeli z delitvijo tudi na ŽK Laško. Skupaj razdelimo približno 400 kg kruha na teden. V letu 2012 smo tako razdelili 19.200 kg kruha, kar je za 7.200 kg več kot leto prej.

Podarjena živila

V minulem letu smo veliko pozornosti namenili tkanju mreže podjetij, trgovin in posameznikov, ki so vključeni v promet z živili. Želimo, da bi viške in izdelke pred iztekom roka uporabnosti ali izdelke, ki so zaradi različnih vzrokov neprimerni za redno prodajo, namesto njihovega uničenja darovali nam, za pomoč ljudem v stiski.

Nekaj upanja nam zbuja redni in organizirani pogovori na inšpektoratu za živila, kjer smo se v preteklem letu srečevali z organi nadzora in večjimi trgovci ter poskušali najti rešitev, kako čim več živil nameniti prehrani ljudi, namesto da končajo med odpadki. Žal nismo uspeli prodreti v nobeno večjih trgovskih mrež na Slovenskem, imamo pa upanje, da bomo postopoma le uspeli narediti tudi ta preboj. Sicer smo v letu 2012 zbrali slabih 61.500 kg tovrstnih živil, v skupni vrednosti 67.821,06 EUR. Gre seveda za ocenjeno vrednost, ki jo namenoma vrednotimo zelo nizko, daleč pod prodajnimi cenami. V največji meri gre za mlečne izdelke, v lanskem letu pa smo dobili tudi večjo donacijo v obliki vložene zelenjave in prelivov za testenine. Z enim od velikih živilskih podjetij smo našli skupen jezik na način, da nam izdelke pred iztekom roka ponudi z najmanj 90 % popustom in zagotovi brezplačen prevoz. Vsem, ki čutijo in vedo, da je na naši Zemlji hrana porazdeljena tako, da marsikdo trpi resnično in globoko lakoto, medtem ko v razvitem svetu hrano vozimo na smetišča, in so pripravljeni narediti korak k spremembi tega stanja, se najlepše zahvaljujemo za pripravljenost in pomoč.

Zahvala velja tudi vsem zvestim darovalcem, ki pridno polnijo naše košarice v trgovinah in trgovskih centrih enega slovenskih trgovcev. Lani smo na ta način zbrali več kot 1.500 kg živil in precej higienskih pripomočkov ter šolskih potrebščin, predvsem zvezkov. Hvala vsem, ki iz dneva v dan dokazujete, da se najboljši sosodje resnično izkažejo v hudih časih.

POMOČ V NEŽIVILIH

Med neživili smo lani razdelili največ oblačil in obutve. Predvsem podarjena rabljena, pa tudi nekaj novih oblačil in obutve. V letu 2012 je v Humanitarno skladišče Vrbje 258 darovalcev pripeljalo 27.991 kosov oblačil - skoraj 4.000 več kot leta 2011 - in 861 parov obutve, 615 kosov posteljnine, pa še bi lahko naštevali. Zelo zgovoren je podatek, da je bilo 9.060 kosov oblačil in 137 kosov obutve tako dotrajanih, da niso bili primerni za delitev prosilcem. Prejeli smo tudi nekaj novih, neprodanih oblačil ali obutve iz različnih trgovin. Skupaj smo v letu 2012 razdelili 16.499 kosov oblačil (skoraj 3.000 kosov več kot v letu prej), in 506 parov obutve med 361 prejemnikov. Število prejemnikov je tako preseгло število darovalcev.

Posredovali smo tudi med darovalci pohištva, bele tehnike in tistimi, ki so to potrebovali. Ocenjujemo, da je večina pohištva in bele tehnike našla novega lastnika s pomočjo našega posredovanja podatkov, nekaj pohištva in bele tehnike pa hranimo v našem skladišču, predvsem za nenadne stiske in naravne nesreče. Na naši prenovljeni spletni strani je poseben zavihek, ki bo darovalcem in iskalcem pohištva in opreme omogočal, da se neposredno povežejo, nam pa dajal možnost, da omogočimo širšo ponudbo tovrstne pomoči tudi tistim uporabnikom, ki so manj veščji dela z računalnikom.

Program Nasmeh upanju

Otroci so največje bogastvo, če si to resnično dovolimo. V sebi nosijo veliko več, kot lahko vidimo. Otrok je lahko naš največji zaklad in darilo, ki se ne da meriti - enostavno je neprecenljiv. Otroci na svet gledajo kot na nekaj novega, svežega in izjemno razburljivega. Otroci nimajo predsodkov in ne obsojajo, kar je v odraslem svetu nekaj običajnega. Otroci nas popeljejo v tok življenja in nas ohranjajo v trdnem stiku s stvarmi, ki so pomembne: poštenost, predanost, velikodušnost. To so vrline, zaradi katerih je življenje čudovito. Včasih pa ni tako in otroci občutijo pomanjkanje tako v ljubezni kot v materialnih dobrinah. Vsi pa si želimo, da bi se v očeh teh otrok narisal nasmeh. Zato smo tudi v letu 2012 nadaljevali s programom Nasmeh upanju. Program je namenjen družinam z novorojenčkom. V prvem letu otrokovega življenja lahko družina prejme štiri pakete s pleniciami, osnovnimi higienskimi pripomočki, otroško hrano, igračkami in oblačili ter obutvijo. V letu 2012 je bilo v program vključenih 88 družin iz celotne celjske škofije, kar je 22 družin manj kot leto prej. Sredstva smo tudi lani zbirali v adventnem in božičnem času. S pomočjo nekaterih medijev, naše spletne strani, nagovorili pa smo tudi naše redne darovalce. Odziv je bil velik, saj smo zbrali 14.084,20 EUR, kar je sicer 2.352,25 EUR manj kot v letu 2011. Vendar je potrebno povedati, da smo leta 2011 v dva tiskana medija vložili več kot 4.000 položnic, letos pa smo neposredno nagovarjali samo naše redne darovalce, v medijih pa objavili samo povabilo k akciji v obliki novice. Karitas resnično živi od daru uboge vdove in poleg predanih sodelavcev so največje bogastvo Karitas ravno zvesti darovalci. Trudili se bomo po svojih najboljših močeh, da ohranimo izkazano zaupanje.

Manjša sveča, za sočloveka sreča

Ob prazniku vseh svetih in spominu vernih duš smo letos ponovno vabili ljudi k molitvam in dobrim delom za svoje rajne ter k skromnosti pri krašenju grobov s svečami in cvetjem. V ta namen je letos Karitas v Sloveniji izdala posebne sveče, ki so prijazne okolju, z njihovim nakupom pa so ljudje darovali za pomoč ljudem v stiski. ŽK, ki so sveče ponujale ljudem, so jih razdelile 11.454 (največ doslej) in zbrale več kot 7.000 EUR darov. Malo, če pomislimo, kakšna je skupna cena vseh prodanih sveč okrog prvega novembra, a z majhnimi koraki in doslednostjo nam morda le uspe obrniti trend in vrniti dnevu spomina na rajne prvotni, krščanski smisel in pomen. Naši rajni namreč zagotovo ne potrebujejo gomil cvetja in dolgih vrst sveč: z molitvijo, dobrimi deli in darovano sveto mašo lahko mnogo bolj koristimo njim, sebi in ljudem okrog nas.

NEMATERIALNA POMOČ

Stiske ljudi niso samo materialne. Neprijazne razmere na trgu dela in v družbi nasploh čedalje več ljudi ponižajo, spravljajo v obup in nemoč, mnogo ljudi je strah prihodnosti, ne vidijo upanja in izhoda. Pogosto se pridružujejo še težave v duševnem zdravju, osebne stiske in skrhani medčloveški odnosi. Tovrstne stiske bodo vedno bolj postajale poligon Karitas, kjer bomo imeli veliko priložnosti za dobrodelnost, predvsem za pomoč v pristnem evangeljskem duhu: jokati z jokajočimi in iti dve miljii po poti s tistimi, ki jim kleca korak.

Program Efrem

»Jezus poslej ni več očitno hodil med Jude, ampak je šel od tam v pokrajino blizu puščave, v mesto, ki se imenuje Efraim, in je ostal tam s svojimi učenci.« (Jn 11,54)

Program Efrem je namenjen »urbanim brezdomcem.« S to besedno zvezo bi lahko definirali tiste, ki zaradi različnih vzrokov ostanejo brez stalnega bivališča in tako rekoč brez dokumentov in možnosti uveljavljanja državljskih pravic in dolžnosti. Na drugi strani pa med urbane brezdomce sodijo tudi vsi, ki zaradi neplačanih dolgov ostanejo brez strehe nad glavo ob odpovedih najemnih pogodb.

Ime programa smo vzeli iz Janezovega evangelija, vendar smo se poslužili starega prevoda tega kraja, kamor se je pred pasho svojega trpljenja umaknil Jezus skupaj s svojimi učenci (skrivnost tihe nedelje). Gre torej za kraj, kamor se je Jezus umaknil pred stisko, ki je prihajala nanj in se pripravljala na izročitev svojega življenja. Tudi mi želimo biti zatočišče urbanim brezdomcem, po drugi strani pa jih želimo usposobiti in opolnomočiti za življenje.

V letu 2012 smo v okviru programa Efrem nudili pomoč pri prijavi fiktivnega stalnega bivališča na naslovu Škofijske Karitas 21-im osebam. Gre za osebe brez domovanja, ki si ne morejo urediti naslova stalnega bivanja, posledično pa ne morejo dostopati do socialnih transferjev, zdravstvenih storitev in podobnega. Pri nujenju te oblike pomoči smo izvrstno sodelovali s celjskimi in mariborskimi zapori, CSD Celje in Upravno enoto Celje.

V okviru programa Efrem nudimo tudi kratkotrajno začasno namestitev osebam, ki ostanejo brez strehe nad glavo. V ta namen imamo v Vrbju opremljena dva zabojnika, ki nudita 7 ležišč in priročno kuhinjo ter jedilnico in nekaj odlagalnih polic. Možnost sanitarij je zaenkrat v bližnjem Škofijskem domu Vrbje. V letu 2012 smo imeli 3 uporabnike - posameznike, skupaj smo nudili 104 nočitve.

Izlet družin na morje

Prebudili smo se v lepo sončno junijsko jutro. Napočil je dan, ko smo se že tretje leto zapored odpravili na enodnevni izlet socialno ogroženih družin na morje. Ob sedmi uri zjutraj smo se zbrali na avtobusni postaji in se z dvonadstropnim avtobusom, saj

nas je bilo 90, odpeljali proti Piranu. S sabo smo vzeli vse, kar smo potrebovali, da ne bomo lačni in žejni, za kar so poskrbela različna podjetja, ki se jim iz srca zahvaljujemo. Prvi postanek smo imeli na počivališču Lom, kjer smo se okrepčali z malico ter si razdelili pakete s hrano, raznimi prigrizki in pijačo za čez dan. Po udobni vožnji smo prispeli v Fieso, kjer smo se dogovorili podrobnosti in določili uro odhoda na ladjico, s katero smo si lahko ogledali čudovito slovensko morje, plaže in stare obmorske znamenitosti iz morske strani, med njimi tudi prelepo cerkev Sv. Jurija, ki kraljuje nad strnjenim mestnim središčem Pirana in daje mestu poseben pečat. Do odhoda ladjice je lahko vsakdo porabil čas za raziskovanje znamenitosti, kopanje ali pa samo kramljanje v borovi senci. Z veseljem lahko povem, da smo se vsi iz našega avtobusa, čeprav se med seboj nismo poznali, kar nekako držali skupaj, se družili. Ob dogovorjeni uri smo se zbrali in si pod najbolj gosto senco privoščili kosilo, še tople zrezke in več vrst zelenjavne priloge. Prijetno okrepčani in siti smo si privoščili še malo kopanja in poležavanja na plaži ter izkoristili še zadnje morske trenutke, saj se je ura odhoda proti domu nezadržno približevala. Kdor je želel, se je lahko udeležil tudi sv. maše, ki jo je v Strunjanu daroval naš predsednik Rok Metličar. Ob peti uri popoldan smo se morali posloviti od morskih radosti in se odpraviti proti avtobusu, ki je že čakal, da nas odpelje domov. Čeprav nas je bilo veliko, smo se vsi držali dogovorjene ure in ni bilo potrebno nikogar čakati. Dan je kar prehitro minil in pregovor »kar je lepo, hitro mine,« res drži. Preživeli smo res lep dan, ki nam bo še dolgo ostal v spominu in nam grel srce v mrzlih zimskih dneh.

Letovanje družin

Vsako leto enkrat sredi poletja poteka v okviru ŠKC letovanje družin, ki se srečujejo z različnimi stiskami. Namenjeno je sprostitvi, počitku in nabiranju novih moči za soočanje z napornim vsakdanjikom. Sončna hiša v Portorožu je kot svetilnik na poti življenja, če bi jo želeli opisati nekoliko bolj poetično. Marsikomu v tistem tednu, ko biva v njej, življenje vsaj za trenutek osvetli s posebnim žarom.

Leta 2012 je 42+5 udeležencem, ki smo se družili od 30. 7. do 4. 8. sonce sijalo prav vse dni. Najpomembnejše vodilo tistega tedna je bilo okušanje morske vode z vsemi čutili, plavanje, čofotanje in ležanje pod senčniki na plaži, z edino skrbjo, da nas le sonce ne bi preveč ogrelo. Vsak dan pa so se poleg slanosti radosti dogajale tudi ostale aktivnosti, delavnice in animacije, ki so se jih po želji lahko udeleževali prav vsi, čeprav so bile v prvi vrsti namenjene otrokom in mladini. Branje pravljic in risanje na temo za najmlajše udeležence, poslikava majic, izdelovanje zapestnic, izlet z ladjico Subaqatic ter občudovanje morskih globin, izdelava foto-okvirjev, obisk mesta Piran in znamenitega akvarija z bogatim prikazom morskega živalskega sveta. Skozi ves teden so si otroci naskrivaj izkazovali drobne pozornosti, saj so vsi sodelovali v skrivnostni igri imenovani Skriti prijatelj. Zadnji skupni večer našega druženja so se ti skriti prijatelji razkrili in si izmenjali drobna darilca. Vsak dan pred zajtrkom smo

namenili nekaj trenutkov skupni molitvi, dvakrat pa smo imeli tudi sveto mašo, saj se nam je na letovanju pridružil gospod Rok Metličar.

Hiša je bila polna, živahna in nasmejana, še posebej, ko so glasbeno nadarjene družine zapele in zaigrale na harmoniko. Ostali so nam prijetni spomini na prijazno druženje v toplih poletnih dneh. Še dva utrinka udeležencev:

Naše počutje v Sončni hiši je zelo lepo in nepozabno. Kar se tiče hrane, vožnje z barko, ogled akvarija v Piranu je bilo zelo lepo presenečenje. Vaše animatorke so super organizirale izlete. Sploh ne vem kako bi vse to opisali, ampak nikoli ne bomo pozabili našega dopusta v vaši Sončni hiši. In v upanju mogoče še pridemo v vašo hišo. Res vas ne moremo prehvaliti in lepo se vam zahvaljujemo za prelepi in nepozabni dopust.

Imeli smo se lepo. Postrežba in bivanje je odlično. Animatorji so zelo prijazni in svoje delo so opravljale odlično. Hvala za prijateljstvo in druženje. Upam, da se bomo tudi sosednje leto srečali. Hvala za prijaznost.

POMOČ OTROKOM

Pomoč otrokom je zelo obširen pojem, ki seže na več področij. Od najmanjših korakov, pa vse tja do vstopa v šolo, spremljamo naše družine z otroki. Ker so stiske vedno večje, brezposelnost narašča, je tudi družin z otroki, ki potrebujejo našo pomoč, več. Ne smemo pozabiti tudi na družine z več otroki, družine z enim staršem in družine, kjer otroci iz različnih vzrokov ostanejo sami s svojimi starimi starši. In tako pridemo do dejstva, da se otroci lahko hitro med seboj kategorizirajo in oblikujejo v skupine kdo je boljši, kdo ima več. Prav bi bilo, da bi imeli vsi otroci enake možnosti za pridobitev izobrazbe, enako možnost za vključitev v družbo, a žal velikokrat ne gre tako enostavno.

Na naš naslov romajo tudi položnice za poplačilo stroškov vrtca, šolske prehrane, šol v naravi in podobnih šolskih dejavnosti. Te položnice smo v preteklem letu pomagali kriti le izjemoma zaradi pomanjkanja sredstev in povečanega števila drugih položnic, predvsem tistih za nujne življenjske stroške.

Otroci nas potrebujejo

Največje stiske se pri družinah z otroki pojavijo, ko naši otroci sedajo v šolske klopi. Takrat potrebujejo pomoč tudi mnoge družine, ki sicer shajajo s svojimi prihodki.

Akcija in program Otroci nas potrebujejo sta namenjena ravno njim, saj je pri tej akciji poudarek na zbiranju in delitvi šolskih potrebščin. V tej vseslovenski akciji smo na različne načine opozarjali na povečane stiske družin ob vstopu otrok v šolske klopi. Najlepši del akcije je pobuda osnovnim šolam (OŠ) in vrtcem, da za svoje sovrstnike v stiski zbirajo zvezke in druge šolske potrebščine. Akciji zbiranja

zvezkov se je lani pridružilo 33 OŠ s področja celjske škofije. Zvezke so zbirali tudi na posameznih župnijah in v košaricah po trgovinah. Skupaj smo na ta način zbrali 3.154 zvezkov. S pomočjo 40-ih ŽK smo razdelili 1.883 paketov šolskih potrebščin. Poleg treh tipskih paketov za posamezno triado osnovne šole smo ponovno dodali poseben paket za srednješolce. Staršem in otrokom smo pomagali tudi pri nakupu delovnih zvezkov, v višini do 60 EUR na otroka.

Skupaj smo za pomoč otrokom in njihovim staršem ob pričetku novega šolskega leta namenili 19.876,33 EUR. Za pomoč pri plačilu šolskih dejavnosti, obrokov, nastanitev v dijaških domovih in drugih stroških, neposredno povezanih s šolanjem, smo lani namenili 3.236,28 EUR in na ta način pomagali 32-im otrokom.

Miklavževanje

Ko se bliža december in z njim god sv. Miklavža, se kar vsi otroci veselijo daril in presenečenj, ki jih prinašata. Ker ta veliki vzornik in dobrotnik ne pozabi na nikogar, vsako leto obdaruje tudi številne otroke iz socialno šibkih družin. Sodelavcem ŽK smo ob prijaznem sodelovanju založb in mojstrov domače obrti zopet pomagali sestaviti Miklavževe pakete po čim bolj ugodnih cenah.

Na ŠKC smo Miklavžu lani pomagali pri obdaritvi otrok, njihovih staršev in prijateljev iz skupin Vera in luč, ki delujejo na ozemlju naše škofije. Nekoliko obogatili smo tudi božična darila za člane Ozare v Savinjski dolini. Skupaj smo tako obdarili 176 otrok in 72 odraslih.

Zbiranje igrač, šolskih potrebščin in oblačil

Posamezniki, osnovne šole, vrtci in mnogi drugi se še vedno radi in z veseljem odločajo za akcije zbiranja igrač, oblačil za otroke in opreme, ki jih nato namenijo naši Škofijski Karitas. Nikoli ni nobena igrača odveč, kaj šele oblačilo, zato z veseljem sprejmemo vse. Po OŠ otroci zbirajo zvezke in ga z zavestjo, da bodo zvezek poklonili nekemu, ki je v stiski, opremijo tudi z vzpodbudnim pozdravom in obvestilom. Presenetljivo, kaj vse naši otroci v svojih malih glavicah razmišljajo. Razmišljajo prijetno, dobrodušno in z velikim srcem, da radi nekemu pomagajo. Hvala vsem tistim dobrotnikom, ki svoje darove puščate v košarah po trgovskih centrih, tistim, ki nam kakorkoli pomagata, da so naši paketi za pomoč otrokom bogatejši. V preteklem letu smo zbrali 5.162 otroških igrač - skoraj 1.000 kosov več kot leto prej. Pričeli smo tudi s sistematičnim zbiranjem didaktičnih igrač, družabnih iger in materialov ter igrač za učenje ob igri. V letu 2013 želimo s tako zbranimi igračami vzpostaviti brezplačno izposojevalnico igrač, kjer bomo staršem in otrokom nudili kvalitetne in dobre igrače, ki so marsikdaj precej drage in zato dostopne le ozkemu krogu družin oz. otrok.

Za Dejanov objem in zbiranje zamaškov

V začetku lanskega leta smo pričeli z različnimi aktivnostmi, s katerimi želimo zbrati dovolj finančnih sredstev za nakup bionskih protez, ki si jih srčno želi Dejan Grilj. Dejan je v delovni nesreči izgubil obe roki v nadlahti. Za vsaj delno samostojnost in da bo lahko zopet objel ženo in hčer, mora zbrati vsaj 172.500,00 EUR.

Z zbiranjem zamaškov smo pričeli v začetku leta. Zamaške zbira staro in mlado po vsej Sloveniji. Javljajo se nam posamezniki, ŽK, osnovne in srednje šole, fakultete, vrtci, razna podjetja, društva in druge ustanove. Kljub temu, da je veliko potreb in po Sloveniji poteka več akcij zbiranja zamaškov za različne namene, smo jih za Dejana zbrali približno 16 ton, kar v denarju pomeni 4.700,00 EUR.

Vzporedno z zbiranjem zamaškov potekajo aktivnosti za pridobivanje donacij. Preko SMS donacij smo zbrali 23.687,02 EUR, ŽK, podjetja, različne ustanove in posamezniki so nakazali še dodatnih 37.826,98 EUR. Dejan se približuje svojemu cilju, ko ga bo dosegel, tudi z našo pomočjo, se ne bomo ustavili, ampak bomo akcijo zbiranja zamaškov nadaljevali, saj je potreb veliko. Hkrati pa z njo nagovarjamo veliko različnih skupin in posameznikov k solidarnosti, čutu za sočloveka in ohranjanje narave. V minulem letu smo pri zbiranju zamaškov podprli še eno družino, ki jih je namenjala za sprotne potrebe pri zelo zahtevni negi otroka s posebnimi potrebami.

NEMATERIALNA POMOČ

Popoldanski program za otroke in starše po metodi Montessori

V prostorih Škofijskega doma Vrbje in pod okriljem Stičišča generacij Ein Karem je od oktobra lani gostoval popoldanski program za otroke in njihove starše, ki deluje po načelu pedagogike Marie Montessori. Bil je dobro sprejet, obisk se stalno veča, nam pa je dal idejo in zagon, da bomo letos začeli tudi s Katehezo dobrega Pastirja. Verjamemo, da bo ta način verske vzgoje najmlajših, predšolskih otrok, kvalitetno zapolnil praznino, ki vlada na tem področju in pomagal številnim staršem in otrokom odkrivati Njega, ki nas vse neskončno ljubi. Za sodelovanje se zahvaljujemo Montessori hiši Celje in gospe Jožici Kolar.

Letovanje otrok

Letovanje biserov, kot se imenuje počitnikovanje otrok, je v sodelovanju s Slovensko Karitas potekalo v novem župnišču v Portorožu. Lani smo letovanje omogočili 13-im otrokom, ki so jih predlagale ŽK. Mladi animatorji in voditelji letovanja so se ves teden trudili, da bi se otroci zabavali, spoznali nove prijatelje, pridobivali nova znanja in izkušnje ter odkrivali morske radosti. Posebej smo si prizadevali, da bi našli otroke, ki z nami še nikoli niso letovali in tako omogočili teden na morju čim več otrokom.

POMOČ STAREJŠIM

Starejšim, bolnim, invalidom in drugače oviranim v največji meri pomagajo sodelavci ŽK. Vseeno smo v preteklem letu na ŠKC zaznali povečanje stisk starejših. Mnogo je temu pripomogla spremenjena socialna zakonodaja, zaradi katere so se mnogi starejši odpovedovali varstvenemu dodatku, nekateri pa so ga izgubili, ker posedujejo kos zemlje ali več ali manj skoraj neuporabno nepremičnino. Zagotovo pojav množičnega odpovedovanja varstvenemu dodatku postavlja pred nas vprašanje o medgeneracijski solidarnosti. Očitno je, da starejši do svojih otrok in vnukov gojijo in živijo zelo visoko mero te solidarnosti, saj so se pripravljene zaradi njih in njihove prihodnosti odreči delu sredstev, ki ga za preživetje tako rekoč nujno potrebujejo. Se mlade generacije dovolj zavedamo tega in ali je tudi naša solidarnost do starejših tako živa, pristna in predvsem tako globoko izpričana, tudi za ceno odrekanih in odpovedi? Odgovor prepuščamo vsakemu posamezniku, gotovo pa našo družbo čaka resen in temeljit premislek o tem vprašanju.

MATERIALNA POMOČ

Starejšim največkrat pomagamo s pomočjo pri plačilu položnic, z živili in pri nakupu kuriva. Posebej rizična skupina so starejši, ki živijo sami v urbanem okolju, največkrat v stanovanju v bloku, kjer so stroški visoki in hitro presežejo pokojnino. Marsikaterega starejšega bremenijo tudi dolgovi in krediti, pogosto takšni, s katerimi so pomagali svojim otrokom pri urejanju stanovanjskega vprašanja ali šolanju. Med trenutne stiske starejših sodi tudi smrt bližnje osebe, ki ne pomeni samo izgube partnerja in bližine drage osebe, temveč tudi veliko finančno breme, ki ga je težko poravnati. To so tudi najpogostejše stiske, pri katerih smo pomagali 303 starejšim v lanskem letu. Morda omenimo samo količino drv: 19 klafter (76 m³) drv in 6 palet lesnih briketov smo razdelili. Hvala g. Martinu, ki prijazno in z razumevanjem skrbi za drva in njihovo dostavo.

Vse leto smo sodelovali z Zavodom sv. Rafaela na Vranskem in Domom Nine Pokorn v Grmovju, občasno tudi z Varstveno-delovnim centrom Golovec. Vsem ustanovam se zahvaljujemo za sodelovanje, ki si ga želimo tudi letos.

Program Opora

Brezplačna izposojevalnica medicinsko-tehničnih pripomočkov (MTP) je v letu 2012 lepo delovala. Trudimo se, da nudimo širok spekter MTP: električne in navadne postelje, po katerih je največ povpraševanja in jih je vedno premalo, vozičke, hojice, kopalniška dvigala, blazine proti preležaninam in še marsikaj. V posredovanje pri brezplačni izposoji so se vse leto dejavno vključevale ŽK, veseli smo tudi sodelovanja s CSD Celje in Žalec, patronažnimi službami, dvema družinskima zdravnikoma in centrom za pomoč na domu Celje. V minulem letu smo 77-im (leto

prej 46-im) uporabnikom izposodili 128 kosov različnih MTP. Še vedno nam, predvsem zaradi pomanjkanja časa, ostaja izziv pri promociji drugega dela brezplačne izposojevalnice MTP – nagovarjanju vseh, ki tovrstne pripomočke imajo in jih ne potrebujejo, da nam jih podarijo. Predvsem si želimo sodelovanja z zastopniki in proizvajalci, pa tudi z vsemi, ki so MTP dobili in jih ne potrebujejo več. V sklopu programa Opora smo vse leto pomagali starejšim tudi s pleniciami za odrasle in nepremočljivimi posteljnimi vložki. Ob koncu samo še zahvala vsem uporabnikom MTP, ki ob koncu uporabe izrazijo svojo hvaležnost z darovi za Karitas. Bog povrni.

NEMATERIALNA POMOČ

Stičišče generacij Ein Karem

Škofijski dom Vrbje s svojimi prostori omogoča oblikovanje in srečevanje različnih skupin ljudi. To središče smo poimenovali Ein Karem, saj se pri nas srečujejo ljudje različnih generacij, ki se med seboj lahko bogatijo, si medsebojno pomagajo, delijo izkušnje, dajejo zatočišče drug drugemu in se drug drugega veselijo. Tako, kot sta to počeli Marija in njena teta Elizabeta in kot sta se drug drugega razveselila Jezus in Janez Krstnik.

Dogajanje v okviru stičišča Ein Karem je bilo v preteklem letu živahno. Nekateri programi in skupine vztrajajo v skupnem srečevanju in medsebojnem bogatenju že od prejšnjih let, kar nekaj idej pa je zaživelo na novo.

Enkrat mesečno se v naših prostorih dobiva skupina za ženske Kraljice in divje ženske, ki pod duhovnim vodstvom Roka Metličarja ob ženskih likih iz SP poglobljajo svojo duhovnost, izročajo svoje vsakdanje življenje Bogu in so si v medsebojno oporo ob življenjskih preizkušnjah. Naša želja je, da se tej skupini žensk v prihodnosti pridruži še kakšna.

Nova obogatitev našega duhovnega programa so tudi kateheze za odrasle, ki smo jih začeli ob letu vere. Letos ob posameznih členih apostolske veroizpovedi globlje spoznavamo našo skupno in svojo osebno vero. Odziv na mesečna srečanja je zelo opogumljajoč in nas skoraj sili v nadaljnje načrtno duhovno izobraževanje odraslih. Kateheze sedaj ponavljamo v župnijah Celje - Sveti Duh in pri sv. Martinu v Laškem kot del postne priprave.

Dosedanja srečanja za izredne delivce obhajila so se izkazala za pomembna in potrebna, zato smo tudi v preteklem letu pripravili srečanje in duhovno obnovo zanje ter jih tako opogumili pri opravljanju njihovega plemenitega in - za bolne in obnemogle ljudi, ki preko njihovih rok sprejemajo Jezusa v svoje srce - tako pomembnega dela. Človek res ne živi samo od kruha, zato je vaše delo neprecenljivo, dragi izredni delivci. Prizadevali si bomo, da vam bomo lahko še vnaprej v oporo in vzpodbudo pri vašem poslanstvu. V misli na izredne delivce obhajila bolnim na dom

smo pripravili tudi obred judovske pashalne večerje za krščanske skupnosti. Neprecenljiva izkušnja in poglobitev razumevanja evharistije. O potrebnosti takšnih srečanj kaže tudi število, več kot 50 udeležencev.

Na svoje delo pa se pripravljajo ali svoje poslanstvo šele odkrivajo številne skupine mladih, ki čedalje pogosteje prihajajo k nam na duhovni oddih.

Z mislimi nanje in na ostale vedno bolj številne skupine, ki prihajajo k nam, smo spomladi združili prijetno (druženje) s koristnim (končni izdelek) in skupaj s sodelavkami in sodelavci iz ŽK pripravili kar 60 l bezgovega sirupa. Kar se dobro obnese, je potrebno ponoviti, zato smo se skozi leto še nekajkrat dobili. Končni rezultat: 230 l jabolčnega soka, 100 kozarcev vložene zelenjave, 500 kg krvavic – 1.745 kosov, zanje smo porabili 500 m črev, 800 kg zribanega zelja, ki smo ga nato skisali ter veliko smeha, okrepljenih ali novih prijateljskih vezi, prijetnih trenutkov in zavesti, da smo skupaj naredili nekaj dobrega.

Nekaj teh sadov pridnih rok ponudimo raznim skupinam in obiskovalcem Škofijskega doma Vrbje, krvavice in kislo zelje pa so večinoma ŽK razdelile med svoje prosilce.

V okviru stičišča Ein Karem poleg telesnih in duhovnih okrepčil za razne skupine posameznikov skrbimo tudi za rast in utrjevanje zakonske ljubezni. Tako smo lani začeli z romantičnimi večeri za pare. Do zdaj smo organizirali dva; valentinovega in gregorjevega. Najprej so se zakonci v kapeli s sveto mašo zahvalili za prehojeno pot, se priporočili za naprej in obnovili svoje poročne zaobljube, nato pa je vsak par zase v romantičnem vzdušju ob večerji dobil priložnost za sproščen pogovor. V tem času smo za njihove otroke ponudili varstvo, da sta se mož in žena lahko res posvetila drug drugemu.

V okviru stičišča generacij Ein Karem sta bila v letu 2012 na razpolago tudi brezplačno pravno svetovanje in psihoterapevtska srečanja po logoterapevtski metodi.

Veliko srečanj in medsebojnih obogatitev je bilo v našem stičišču generacij Ein Karem v preteklem letu. Želimo si, da bi jih bilo v letošnjem še več.

Letovanje starejših

je lani potekalo od 24. 9. do 28.9. v Sončni hiši, na sončnem hribčku sredi sončnega mesta rož, Portoroža.

26 nas je bilo tistih, ki smo se na celjski železniški postaji zbrali v jesenskem jutru zadnjega septembrskega ponedeljka. Vsi v pričakovanju novih poznanstev in dogodivščin v obmorskem ozračju smo opazovali drug drugega, se spoznavali in klepetali ob kavici in pecivu, kar stoje na peronu, čakajoč na vlak, ki nas bo varno in brez skrbi pripeljal na Primorsko. Zbrali smo se pisana družčina od povsod; od Bizeljskega, Kalobja, Dobja, Šmarja pri Jelšah, Šentjurja, Laškega, Celja, Ljubečne, Prebolda, Žalca do Mozirja in Luč.

Udobna vožnja z vlakom od Celja do Kopra se je nadaljevala z avtobusom, ki nas je

že čakal na postaji in nas pripeljal do Portoroža. Že smo zagledali rumeno hiško, ki je z vonjem po bližajočem se kosilu, čakala prav nas.

Ne preveč utrujeni od dolge poti smo se po vselitvi in krajšem počitku odpravili na prvo skupno raziskovanje obale in mesta. Zvečer smo se dodobra spoznali in razgovorili na spoznavnem večeru. Ves teden so potekale različne aktivnosti: kopanje v hotelskem bazenu (letni čas in vremenske razmere nam niso dopuščale plavanja v morju), panoramska vožnja z ladjico Solinarko od Sečoveljskih do Strunjanskih solin, ogled Pirana z znamenito cerkvijo sv. Jurija, pohod skozi tunnel do Strunjanskih solin in opazovanje značilne primorske vegetacije, luščenje fižola, ki je pri marsikom obudilo lepe spomine na mladost in na že za nekatere skoraj pozabljene običaje, trenje in čiščenje orehov, kar je pomenilo, da smo spekli tudi čisto tapravo slovensko potico. Večkrat smo skupaj zapeli ali prisluhnili šali in zanimivim zgodbam, ki jih piše pero življenja. Vsak dan smo imeli sv. mašo, saj je bil med nami g. Janez Zupanc in tako je bilo lepo doživetje letovanja zaokroženo še z duhovno dimenzijo.

Vse pohvale in zahvale naši kuharici Ani, ki je odlično kuhala in nas kulinarično razvajala ves teden od jutra do večera. Marsikdo je mnenja, da kuha s srcem in dušo.

Vsi udeleženci smo se po vožnji z vlakom nazaj v Celje, polni lepih doživetij in občutij, podali vsak proti svojemu domačemu kraju.

POMAGAJMO PREŽIVETI

Tudi v letu 2012 smo se srečevali s propadi podjetij oz. s podjetji v težavah, ki svojim zaposlenim niso zmogla redno izplačevati plač in drugih stroškov dela. Po svojih najboljših močeh smo se trudili ostati zvesti zavezi, ki smo jo dali ob nastopu krize leta 2009, da bomo posebej občutljivi na stiske takšnih družin in posameznikov. V preteklem letu smo tako pomagali zaposlenim v 11-ih podjetjih, od tega nekaterim večkrat, saj je njihova agonija kar trajala in trajala. Veseli nas, da smo dobro sodelovali s pristojnimi CSD in nekaterimi sindikalisti, ki so nam pomagali priti naproti zaposlenim in odkriti stiske, za katere nismo vedeli. Zaposlenim, ki so ostali brez dohodka, smo kot prvo pomoč nudili bogate pakete živil in higienskih pripomočkov – skupna teža je bila ponavadi okrog 45 kg – mnogim smo pomagali tudi pri plačilu položnic ali smo jih napotili na ŽK, kjer so se vključili v redne oblike pomoči. Skupaj smo v preteklem letu razdelili 1.279 paketov za delavce, katerih podjetje je šlo v stečaj ali niso prejeli plače, z njimi pa smo pomagali 3.825-im osebam. Številke, ki niso preveč spodbudne. Še manj spodbudne so zgodbe stisk in občutkov ponižanj, ki se skrivajo za temi številkami. A med vsem najmanj spodbudno in najbolj boleče je dejstvo, da tovrstnim zgodbam še ni konca – leta 2012 smo konec koncev pomagali 5-im podjetjem več kot leta 2011 – in da v naši družbi še vedno ni nedvoumne in jasne obsodbe sistema, (ne)vrednot in ekscesov, ki takšno ravnanje z ljudmi omogočajo in celo spodbujajo.

POMOČ BREZDOMCEM

Znotraj programa Efrema smo pomagali tudi nekaj brezdomcem pri skrbi za osnovno telesno higieno. Tako smo poskrbeli za njihov prevoz do Škofijskega doma Vrbje, kjer smo jim nudili tuširanje, jih oskrbeli s svežimi oblačili in jih odpeljali nazaj.

Ob božiču smo ponovno pripravili lepo srečanje brezdomcev s škofom dr. Stanislavom Lipovškom. Škof je brezdomce obiskal v Zavetišču za brezdomce v Celju, z njimi poklepetal, večerjal in nazdravil. Skupaj so tudi zapeli in vriskali ter obujali spomine. Ob koncu srečanja je škof brezdomce obdaril s priložnostnimi darili in dvema podobicama: na eno je zapisal voščilo, druga pa je hitro odromala v denarnice in žepe. Ob koncu je g. škof podelil še blagoslov in razšli smo se v objubi, da se prihodnje leto srečamo že prej, ob veliki noči. Iskrena hvala g. škofu za pripravljenost in radost, vodstvu zavetišča za brezdomce za sprejem in celoletno z gledno sodelovanje.

POMOČ TUJCEM IN TUJINI

V drugi polovici leta 2012 smo se na ŠKC redno srečevali z družinami nekdanjih tujih delavcev gradbenih podjetij, ki so šla v stečaj. Takrat je večina namreč uporabila možnost združitve družine in tako ženam in otrokom omogočila bivanje in šolanje v Sloveniji. Žal so družine takoj poiskale vse možne oblike pomoči pri različnih organizacijah in postale tudi naše stalne, skoraj vsakodnevne obiskovalke. Velika ovira je tudi njihovo popolno neznanje slovenskega jezika in pogosto slaba pismenost, ki nam ne omogoča niti sporazumevanja preko naprej napisanih kartončkov z najpogostejšimi frazami in vprašanji ter uporabo elektronskih prevajalnikov. Družine so ostale tudi tesno povezane s svojci v matični domovini in se trudijo pridobiti pomoč tudi zanje.

Poleg njih smo se leta 2012 predvsem v Savinjski dolini - hmeljišča - srečevali s priložnostnimi delavci iz Romunije in Slovaške. Njim smo najpogosteje pomagali z oblačili in obutvijo ter higienskimi pripomočki. Na naša vrata je potrkalo tudi nekaj drugih tujih državljanov, ki so večinoma potrebovali hrano, oblačila in pomoč pri plačilu potovanja v domovino, nekajkrat smo jih nudili tudi možnost tuširanja in preoblačenja. Skupaj smo na ŠKC v letu 2012 pomoč nudili 440-im tujcem oz. migrantom, še 160-im so pomagali sodelavci na 10-ih ŽK.

Ne pozabimo

Ne pozabimo je vseslovenska postna akcija, ki nas vabi k solidarnosti do stisk v državah jugovzhodne Evrope. S pomočjo našega deleža sredstev zbranih v akciji Ne pozabimo smo na Škofijski Karitas Celje pripravili pakete oblačil, šolskih potrebščin, igrač in tehničnega blaga, namenjene Humanitarni organizaciji Makedonske pravoslavne Cerkve Milosrdie. V letu 2012 zaradi birokratskih ovir

nismo uspeli odposlati konvoja humanitarne pomoči, imamo pa vse pripravljeno za odpošiljanje v marcu letos. Smo pa ob koncu leta HO Milosrdie namenili 3.500 EUR gotovine za nakup moke in drugih osnovnih živil za uporabo v njihovi ljudski kuhinji.

POMOČ PRIZADETIM V POPLAVAH

Uničujoče poplave med in 4. in 7. novembrom 2012 so povzročile veliko škode tako na stanovanjskih in gospodarskih objektih, kmetijskih zemljiščih kot tudi na infrastrukturi in vodotokih po vsej Sloveniji. Daleč najhuje je bilo na širšem štajerskem koncu. V območju, ki sodi pod okrilje ŠKC so bile prizadete občine Celje, Braslovče, Gornji Grad, Laško, Ljubno, Luče, Mozirje, Nazarje, Rečica ob Savinji, Solčava, Smartno ob Paki, Šoštanj, Velenje, Vojnik, Žalec. Nekatere od teh občin so bile prizadete le v manjšem obsegu oz. je voda ogrozila in oškodovala le nekaj posameznikov, drugje je bilo veliko huje in skoraj nepredstavljivo, saj podivjana voda s svojo izredno močjo ni prizanesla prav nikomur v njeni bližini.

Človek se v takšnih trenutkih, ko spozna vse razsežnosti neukrotljive narave, zave svoje šibkosti in nemoči. Vedno in povsod pa kljub trenutni nemoči lahko človek pomaga sočloveku, ko se narava umiri. Tako so takoj naslednji dan in v dneh, ki so sledili, sodelavci ŽK na območjih, kjer je bilo najhuje, skupaj s Škofijsko Karitas razdeljevali najnujnejše pakete z živili, čistili, higienskimi artikli, oblačili in odejami. Hkrati so se razdeljevale tudi vloge za finančno pomoč najbolj prizadetim.

Vlada RS je takoj, 8. 11. 2012, ko se je seznanila s prvimi poročili o poplavih, sprejela sklep o zagotovitvi sofinanciranja nabave najnujnejših sredstev (kurjava, hrana, ozimnica, oblačila ...). Sredstva so se dodeljevala na podlagi meril, ki sta jih soglasno določila Karitas in Rdeči križ. Posebne petčlanske komisije (sestavljene iz predstavnikov URSZR, občine, Centra za socialno delo, RK in Karitas), pa so urgentno obravnavale vloge in ugotavljale prizadetost v poplavih.

ŠKC je tako obravnavala 248 prispelih vlog in razdelila sredstva v obliki materialne pomoči (na podlagi izročениh naročilnic) v višini 216.400,00 EUR.

Hkrati z zbiranjem vlog in delitvijo državnih sredstev so potekale različne akcije zbiranja tako materialnih sredstev (oblačila, oprema, hrana, igrače ...) kot tudi finančnih. Po župnijah, organizacijah, šolah in med posamezniki, ki so velikodušno odstopili marsikateri že rabljeni, a še vedno zelo dobrodošel predmet.

Po razdelitvi sredstev iz državnega proračuna, ki so bila omejena, smo obravnavali še dodatne vloge, ki so zaradi različnih razlogov zamudile rok za oddajo oz. jim je bilo z državnimi sredstvi dodeljeno premalo pomoči. Tako smo razdelili še sredstva v višini 96.000 EUR, bodisi z nakazilom na transakcijski račun oškodovancev ali v obliki bonov, darilnih kartic ter naročilnic. Sredstva smo črpali iz namenskih sredstev FIHO, zbranih sredstev na koncertu RTV Slovenije z naslovom Stopimo skupaj-pomoč poplavljenecem ter vseh ostalih donacij, ki so prišle iz župnij in različnih

organizacij ter posameznikov.

Skupno smo z denarjem in prvo pomočjo pri sanaciji po poplavah pripomogli 1.586-im osebam.

Iskrena zahvala vsem, ki ste v težkih trenutkih znali prisluhniti klicu pomoči potrebnih, posebej pa vsem požrtvovalnim sodelavcem ŽK, ki ste na terenu naredili vse, kar je bilo v najtežjih trenutkih najbolj potrebno.

HVALA Jani, Mileni, Stanetu, Ireni, Alenki, Zvonki, Martini, Ivici, Dragici, Milici, Ani in Elviri za delo, ki brez vas ne bi moglo biti realizirano.

Namesto zaključka, zahvala prejemnice pomoči:

Spoštovani!

Dovolite, da se vam zahvalim za finančno pomoč, ki ste mi jo namenili. Ko se znajdeš v situaciji, ko lahko samo nemočno opazuješ, kako voda uničuje tvoje imetje, ki zanjga garaš celo življenje, storiti pa ne moreš ničesar, je spoznanje, da ljudje razumejo, kako ti je in želijo pomagati, velik obliž. Teško najdem prave besede, lahko rečem samo, da sem vam iskreno hvaležna. Lepo vas pozdravljam.

SODELOVANJE Z MEDIJI

Eden izmed načinov kako priti do ljudi, ki našo pomoč potrebujejo ali pa do tistih, ki bi bili pripravljeni pomagati, je preko medijev. Tako novinarji in njihove radijske, televizijske ali časopisne hiše postajajo pomembni sodelavci pri izvajanju našega osnovnega poslanstva: pomoči tistim, ki to potrebujejo in spodbujanju solidarnosti z njimi.

V letu, ki je za nami, smo s temi našimi »zunanji sodelavci« kar velikokrat sodelovali, najbolj pa smo bili v navezi ob poplavah, ko smo z njihovo pomočjo lahko dosegli bistveno večje število pomoči potrebnih pa tudi radodarnih ljudi, kot bi to bili zmožni sami.

Najprej smo se pojavili v osrednjih poročilih POP TV-ja, ko so pokazali nekatere izmed sodelavcev ŠKC in ŽK, kako so v okviru takojšnje prve pomoči dan po poplavah delili prvo pomoč tistim, ki jim je poplavilo hiše. Sledil je pogovor v oddaji Svet na Kanalu A z Rokom Metličarjem ter z Matejem Pirnatom za Novi tednik. S pomočjo kar osemnajstih medijev (poleg že naštetih smo bili deležni medijske pomoči Novega tednika, Radia Celje, Večera, VTV-ja, KTV Celje, Radia Rogla, Radia Ognjišče, Celjana, Radia 1, Utripa Savinjske doline in Dnevnika, Našega Časa, Tiskovnega urada Slovenske škofovske konference (TuSŠK), Dolenjskega lista, spletnih izdaj časopisov ter spletnih portalov www.moc.celje.si, www.celje.info) smo ljudi, ki so jih poplave prizadele, obvestili, kako priti do vladne pomoči, ki smo jo delili skupaj z Rdečim križem. Nekateri izmed naštetih medijev so nam namenili celo več prostora ali časa in so pripravili pogovorne oddaje, ki so bile

odprte za klice poslušalcev ali daljše intervjuje, če je bil to tiskani medij.

Pred poplavami je zanimanje medijev pritegnilo zbiranje zvezkov in pripravljanje paketov šolskih potrebščin za otroke iz socialno ogroženih družin v poletnih mesecih. Tako je bila predstavljena vrtčevska skupina iz Gornjega gradu, ki je zbirala zvezke za tiste otroke, ki jim starši ne morejo kupiti novih potrebščin za šolo. V Večeru je poleg daljšega članka tudi fotografija pripravljanja paketov pomoči za več kot 1.700 šolarjev. V začetek leta spada tudi objava na spletnem portalu www.mojaobcina.si/vojniki, ko je novinarka sama pristopila k nam in v svojem članku navedla tudi kontakte, kamor se lahko ljudje obrnejo, če bi želeli kaj prispevati k reševanju težav ljudi v stiski.

Kot je že v navadi, smo pred Plenumom pripravili tiskovno konferenco za novinarje. Predstavili smo jim delo leta, ki je bilo za nami, zanimali pa so jih tudi konkretni podatki o porastu števila prosilcev kot posledici čedalje slabših gospodarskih razmer. Tako smo bili ob tej priložnosti opaženi s strani TuSŠK, Radia Ognjišče, Radia Celje, Radia 1, Radia Rogla, KTV-ja Celje, VTV-ja, Dnevnika, Večera in Novega tednika, pojavili pa smo se tudi na spletnih izdajah časopisov ter na www.celje.info.

Ob tednu Karitas so v Večeru objavili pol strani dolg članek o nas, v katerem smo jim predstavili trenutno stanje pomoči, ki jo lahko namenimo posameznikom, predstavili smo tudi, kje v družbi se pojavljajo največje stiske in kako lahko njihovi bralci pomagajo pomagati.

TuSŠK je na svoji spletni strani objavila povabilo na gregorjevo in valentinovo večerjo, v času okoli velike noči pa smo se pojavili tudi na TV Exodus in Radiu Štajerski val.

Pomembno delo ste opravili, dragi novinarji. Hvala vam za vsako, še tako drobno pomoč pri opravljanju našega poslanstva. Želimo si sodelovanja z vami tudi v bodoče.

SKRB ZA SODELAVCE

Na Škofijski Karitas Celje je bilo v letu 2012 zaposlenih 9 oseb. Poleg treh redno zaposlenih smo imeli 5 vključitev v programe javnih del – 3 vključitve ob prvem povabilu in dve ob drugem – ter projektno zaposlitev za izvajanje ukrepa pomoč poplavljenemu prebivalstvu. V primerjavi z letom 2011 se je število zaposlenih potrojilo, kar je omogočalo precej lažje delo in predvsem zagotavljalo višjo kakovost storitev. Še vedno smo v sodelovanju z Zavodom Šentprima izvajali usposabljanje na delovnem mestu za osebe s težavami v duševnem zdravju. V različnih obdobjih leta so bile skupno vključene 4 osebe, skupaj so opravile 572 ur usposabljanja. Posebej se lahko pohvalimo z enim teh usposabljanj, katerega sad je naša prenovljena spletna stran.

Vse leto smo v sodelovanju s CSD Žalec in Celje sprejemali tudi osebe, ki morajo kot

nadomestno kazen opravljati delo v splošno korist. Skupaj smo lani vključili 11 oseb, opravile so 1.592 ur dela.

Z vključevanjem obeh skupin udeležencev smo krepili svoje poslanstvo, saj je vključevanje ranljivih in obrobni skupin v družbo in vsakodnevno okolje zelo pomemben izziv za Karitas. Seveda pa tovrstna pomoč sodi med zahtevne oblike pomoči in terja veliko usklajevanj, razumevanja in spodbujanja, nenazadnje tudi veliko dobre volje in ponižnosti. Smo se pa gotovo vsi zaposleni marsikaj novega učili, ne samo drug ob drugem, temveč predvsem ob ljudeh, ki so na različne načine zaznamovani in so del časa preživeli v naši sredi. Obenem so tovrstne dejavnosti najboljše pletivo za mrežno sodelovanje med ustanovami na vseh področjih. Zato smo veseli, da smo z vsemi partnerskimi organizacijami krepili medsebojno zaupanje in prijateljske vezi.

Ob koncu leta smo se uspešno prijaviли na javno povabilo za izvajanje programov javnih del: dve vključitvi smo pridobili na ŠKC, dve osebi pa sta vključeni preko javnih del na domačih ŽK.

Vse leto so pri našem delu pomagali tudi prostovoljci; 7 pri delu v skladišču, posebej ob razvozu hrane iz intervencijskih zalog ES, dve gospe sta prihajali na pomoč pri sprejemu in izdaji oblačil. Povsem prostovoljno sta delala tudi gospa, ki skrbi za računovodske in knjigovodske posle ter predsednik ŠKC. Med prostovoljno delo nekako štejemo tudi nadure zaposlenih, saj jih – ob vnaprejšnjem dogovoru – ne zmoremo plačevati. Skupaj smo tako na ŠKC opravili več kot 3.800 ur prostovoljnega dela.

Vse leto smo se trudili tudi za lepe medčloveške odnose, dobro komunikacijo in osebno ter duhovno rast. Skoraj vsak mesec smo se srečevali pri sv. maši skupaj z g. škofom, imeli smo izobraževanje o prilagoditvah delovnega okolja za osebe s težavami v duševnem zdravju, ob boleznih in preizkušnjah, ki so doletele koga izmed nas, smo bili povezani v molitvi in dobrih željah. Trudili smo se tudi za medsebojno druženje, tako skupaj malicamo, si ob osebnih praznikih poskušamo vzeti čas za skromno praznovanje in jo enkrat na leto uberemo na piknik skupaj z družinskimi člani. Tako smo lani junija odšli na morje. Skupaj smo pekli, poležavali v visečih mrežah in ležalnikih, čvekali, se smejali, igrali karte in se celo kopali ... Bilo je prijetno, ponovno smo ugotovili, da smo radi skupaj in da bomo piknik ohranili.

Veseli smo, da se z večanjem števila zaposlenih vztrajno večja tudi število naših otrok. Ker se jih je nabralo že kar lepo število - celih 18, smo zanje pripravili miklavževanje in skromna darilca. Pripravo daril je skupaj s starši otrok prevzel Matej, Miklavžev prihod pa so v organizaciji Roka in Andreja obogatili kar sveti trije kralji, ki so izkoristili linijo nebesa-Vrbje-nebesa, s katero je potoval sv. Miklavž in nas s pesmijo

pripravili na prihajajoče praznike.

Tako smo otroke razveselili, mi pa smo ponovno dobili priložnost za sproščen pogovor. Miklavž je obljubil, da drugo leto spet pride.

V vsakdanjem življenju in delu pride marsikaj. Padejo tudi trde besede in grdi pogledi. A pomembno je znati odpuščati, priznati napake in opaziti trud in pripravljenost sodelavk in sodelavcev za vse dobro. Lahko smo veseli, da znamo stopiti skupaj takrat, ko je najhuje in da smo – kljub razlikam in posebnostim – posadka ene ladje, ki jo Kristusova ljubezen žene na odprto morje stisk in nemoči našega časa. Dokler imamo pravi veter v jadrih in sodelovanje na palubi in v podpalubju, se nam ni bati nobenega viharja. Tisti, ki pridejo, pa nam pomagajo izčistiti nebo in slediti pravim zvezdam.

IZOBRAŽEVANJA IN DUHOVNE SPODBUDE

Kot vsako leto, smo tudi lani pripravili nekaj izobraževanj in delavnico o izvajanju ukrepa delitev hrane iz intervencijskih zalog ES. Pomladansko izobraževanje je bilo zaradi obilnega sneženja prej zimsko. Kljub pravemu snežnemu viharju se ga je udeležilo 16 sodelavcev ŽK, prisluhnili pa smo Jožetu Planinšku – v zadnjem hipu je zamenjal bolnega p. Robina Schweigerja – ki je ob kulturnem prazniku razmišljal o kulturi kot tisti, ki nas počlovečuje in usposablja za dobra dela in boljše življenje. Delavnico o delitvi hrane iz intervencijskih zalog ES smo izpeljali konec maja, pred prvo dobavo hrane. Dotaknili smo se predvsem novosti pri izvajanju ukrepa in ponovno govorili o higieni podatkov in evidenc. Na jesenskem izobraževanju nas je navdušila ga. Marija Čater, ki je s pričevanjem in zgledom predstavila stiske in radosti družin, ki se srečujejo s prizadetostjo. Obenem pa je sodelavce ŽK spodbudila, naj jih ne bo strah drugačnosti.

Duhovne obnove na začetku adventa se je udeležilo 63 sodelavcev ŽK, razmišljali pa smo o hudem duhu in njegovem zapeljevanju, naših prijateljih in varuhih angelih ter skupaj iskali pot rešitve, ki pelje mimo Betlehema. Ob koncu je svoja srečanja s trpljenjem in boleznijo podala še ga. Rozi Ternik in nas spodbudila in opogumila, da tudi v najbolj temnih urah življenja ostanemo zazrti v Kristusa, ki edini zmore prinašati radost in resnično veselje. Dan smo zaključili s sveto mašo, ki jo je daroval škof dr. Stanislav Lipovšek.

Tudi v letu 2012 nas je povezovala molitvena naveza Mladike na trti. Še posebej živo smo čutili medsebojno molitveno podporo v postnem času, ko smo se zbirali ob grozdu. Ta nas je vabil k razmišljanju o darovih in sadovih duha, vsak dan pa smo se trudili živeti po enem izmed njih. Pobuda je bila lepo sprejeta in je k vsakodnevni molitvi za sodelavce v dobrodelnosti pritegnila mnogo novih molivk in molivcev.

Na romanje smo se lani podali dvakrat. Spomladi smo odkrivali lepote naše škofije skupaj z več kot 200 sodelavci ŽK. Z raznih koncev in krajev smo se najprej zbrali v Laškem na skupnem kosilu, pozdravil nas je tudi g. škof. Pot smo nato nadaljevali proti jugu. V baziliki Lurške Matere Božje v Brestanici smo imeli sv. mašo, nato smo pot nadaljevali do Dobove, kjer smo se družili ob polni mizi, pesmi in harmoniki. Kako potrebni smo takih preprostih srečanj, da se spoznamo, izmenjamo izkušnje, spletemo nove vezi in prosimo za Božje varstvo. Ob koncu smo v mogočni dobovski cerkvi še mogočnejše zapeli Mariji na čast in se odpravili okrepljeni in spodbujeni vsakdanu naproti. Boglonaj ŽK Laško, Rimske Toplice, Brestanica, Videm – Krško, Brežice, Artiče in Sromlje ter Dobova za gostoljuben sprejem.

Oktobra smo se pridružili romanju sodelavcev Karitas na Ponikvo v tednu Karitas. Že tretje leto zapored smo »Celjani« poskrbeli tudi za kosilo na celjskem sejmu. V sodelovanju z vsemi Škofijskimi in Slovensko Karitas smo skuhalo 600 l golaža, olupili 200 kg čebule, postavili 150 klopov in razdelili med 1.900 in 2.000 kosil. Hvala vsem, ki iz leta v leto pomagate pri pripravi in izvedbi tega dogodka. Posebej hvala skavtom in odraslim skavtom, kuhinji Doma Nine Pokorn, gasilskemu društvu v občini Prebold, ZŠAM-u Celje, slovenski vojski, Rogaškemu vrelcem in vsem prostovoljcem, ki poskrbite za tisoč in eno podrobnost, brez katere bi ne šlo. Bog povrne tudi nadškofu Turnšku in drugim odgovornim možem in ženam za deljenje kosila.

Ob koncu leta smo pripravili tradicionalno predbožično zahvalno srečanje sodelavk in sodelavcev Karitas v celjski škofiji. Skupaj z nami so zahvalo sodelavcem za vse dobro izrekli člani KUD Koral iz Laškega, ki so nam predstavili zadnjo vizitacijo bl. škofa Slomška v laški župniji, tako rekoč pred njegovo smrtjo. O, da bi premgli vsaj kanček Slomškove gorečnosti in trdnosti v svojem služenju in poslanstvu. Sodelavcem smo se zahvalili s skromno voščeno svečko na lesenem podstavku, z željo, da bi bili luč, ki sveti in gori, predvsem takrat, ko je noč najtrša.

Mar mislite, da se lahko zaprete v hišo, zaklenete vrata in govorite: »jaz sem katoličan, mislim nase, ne skrbi me za druge, zdravje drugih me sploh ne zanima?« Ker smo poklicani, da živimo v bolečem obdobju uničevanja in sovraštva, v katerem sebičnost posameznikov žrtvujejo narodni sebičnosti, in to s krutimi postopki, ki so v sramoto človeški rasi, mora vsakdo izmed nas misliti na svojo dolžnost, da prispeva k moralni obnovi sveta. (Janez XXIII.)

FINANČNO POROČILO O DELU KARITAS V CELJSKI ŠKOFIJI

PRIHODKI ZA REALIZACIJO ODHODKOV	Škofijska	Župnijske	Skupaj
Lastna zbrana sredstva	69.578,71	157.146,32	226.725,03
Sredstva iz skupnih akcij SK in ŠKC	96.199,16	6.437,00	102.636,16
FIHO	143.509,66	0,00	143.509,66
Ministrstva, Zavodi, ...	251.659,25	0,00	251.659,25
Intervencijske zaloge EU	177.100,00	0,00	177.100,00
Ob ine	30.005,91	30.453,27	60.459,18
Razne donacije v materialu	40.853,49	0,00	40.853,49
SKUPAJ PRIHODKI	808.906,18	194.036,59	1.002.942,77
ODHODKI	Škofijska	Župnijske	Skupaj
I. SPLOŠNI DOBRODELNI PROGRAMI			
Pomo družinam in posameznikom	391.364,76	81.356,52	472.721,28
Pomo otrokom	53.004,18	20.561,50	73.565,68
Pomo starejšim, bolnim, invalidnim ...	71.999,69	23.735,06	95.734,75
Pomo migrantom	13.496,39	0,00	13.496,39
Manjši programi	2.757,62	20.394,17	23.151,79
Pomo tujini	4.622,52	6.482,26	11.104,78
Pomo ob poplavih	215.520,40	0,00	215.520,40
SKUPAJ DOBRODELNI PROGRAMI	752.765,56	152.529,51	905.295,07
II. IZOBRAŽEVANJE, OSVEŠ ANJE	8.904,21	1.922,22	10.826,43
III. DELOVANJE	47.236,41	7.688,90	54.925,31
IV. INVESTICIJE	0,00	10.695,72	10.695,72
IV. STROŠKI AKCIJ	0,00	21.200,24	21.200,24
SKUPAJ DELOVANJE	56.140,62	41.507,08	97.647,70
SKUPAJ ODHODKI	808.906,18	194.036,59	1.002.942,77

Sredstva za izvajanje humanitarne in karitativne dejavnosti smo v minulem letu zbrali v lastnih in vseslovenskih dobrodelnih akcijah. Večkrat smo se s prošnjo za pomoč obrnili na župnije, negovali smo tudi lastno bazo darovalcev, ki se vedno takoj odzove našim klicem na pomoč. Velik del sredstev smo pridobili na raznih javnih razpisih in povabilih. Omenimo občine, kjer smo sredstva uspešno zbirali tako na ravni Škofijske kot župnijskih Karitas. V lanskem letu smo tako pridobili 10.000 EUR več z naslova občin kot leta 2011. Za 40.000 EUR so se lani povečala tudi sredstva fundacije FIHO; 20.000 EUR gre na račun poplav, ostalo pa so dodatna sredstva in redne dvanajstine. Da ne naštevamo preveč, izpostavimo samo še eno

številko: več kot 157.000 EUR sredstev, ki so jih z lastnim delom in dobrimi ljudmi zbrale ŽK. Številka je v primerjavi z letom 2011 narasla za dobrih 25.000 EUR, kar priča o pridnosti, iznajdljivosti in zavzetosti sodelavcev ŽK. Seveda pa tudi o moči solidarnosti in sočutja, ki ju gojijo mnogi med nami. Te stebre našega sobivanja moramo v polnosti negovati in krepiti.

Osnovna dejavnost Karitas je pomoč ljudem v stiski, zato so odhodki za izvajanje dejavnosti v glavnem odhodki povezani z neposredno pomočjo ljudem. Prikazane številke tako zajemajo vse načine pomoči, od plačevanja položnic do nakupa materialne pomoči za delitev. Sredstva za neposredno pomoč predstavljajo tudi največji delež vseh odhodkov, med programi je bilo največ izdatkov za pomoč družinam in posameznikom; temu programu smo namenili tudi več sredstev kot leta 2011. Ostali programi pomoči so se finančno v primerjavi z letom prej nekoliko znižali, vzrokov je verjetno več. Omenimo samo, da smo pri pomoči otrokom na ŠKC prihranili skoraj 10.000 EUR za nakup šolskih potrebščin, saj nam je novi dobavitelj z velikim občutkom in razumevanjem ponudil občutno nižje cene kot minula leta.

Drugi del odhodkov so stroški delovanja, investicij in stroški dobrodelnih akcij. V primerjavi z letom 2011 so pomembno narasli samo stroški dobrodelnih akcij, ŽK pa navajajo tudi večje investicije. Večji stroški dobrodelnih akcij so opravičljivi predvsem z več zbranimi sredstvi, gotovo pa pri koncertih in drugih večjih dobrodelnih dogodkih ne gre samo za zbiranje sredstev, marveč tudi za posredovanje sporočila, zagovornišтво ljudi v stiski in naložbo v solidarnost in pravičnost. Vseeno pa nam mora vsem skupaj ostajati izziv, kako narediti čim več dobrega z nizkimi stroški in kje iskati nove in nove možnosti pomoči ljudem v stiski.

Številkam in sredstvom smo dolžni ravnanje z vso skrbnostjo in pravičnostjo, da ohranjamo zaupanje in ne prekršimo niti pikice postave, ki govori o osebni poštenosti, nenavezanosti in resnicoljubnosti glede materialnih dobrin. Zato nikoli ne pozabimo na redno preverjanje, sprotno objavljanje podatkov in dober zunanji nadzor. Nič več in nič manj.

Seveda pa v gornjih številkah ni zajeto vse. Morali bi jim dodati še podarjeni čas in številne prevožene in prehojene kilometre, ki se nikjer ne zapisujejo in ne obračunavajo, saj so kilometri do ljudi in ure, ki teko za druge. In ravno to je največja vrednost in dodana vrednost Karitas: da imamo veliko ljudi, ki so ljudje za druge. Naša najboljša investicija je ravno v tem, da gnani od Kristusa, tega Bogočloveka, ki je bil ves za nas in za mnoge, bodisi prilično bodisi neprilično oznanjamo resnično svobodo človeka, ki je v tem, da se pustimo privezati z vrvicami ljubezni, ki so dolge toliko, kolikor je od nas oddaljen naš bližnji. V tem je naše upanje, naše poslanstvo in naše odrešenje.

Pripravili: Zdenka Jelen, Ana in Matej Pirnat, Andrej Renko, Mihaela Šolinc, Marjeta Šumej

Lahko si mislite, kako majhnega se človek zaznava, če čuti odgovornost, da vsemu zapisanemu v tej knjižici izreče še besedo »hvala.« Majhnega še toliko bolj, če mu je dano slediti, kolikor pač zmore ta srce in um, vsakdanjim drobnim korakom in reševanju posameznih stisk. Nebogljeneža tudi v sodoživljanju vašega notranjega veselja drage sodelavke in sodelavci ter veselja vseh, ki ste prispevali karkoli, zapisanega na teh straneh. V istem trenutku zaznavanja človeške majhnosti pa hkrati odkrivam, da so to zahvalo že davno najlepše izrazili ravno v zahvalni pesmi Tebe Boga hvalimo. Začne se z besedo »Hvala.« Vse, kar je bilo dobrega storjeno »bližnjemu,« lahko tako položimo v roke Boga.

Oblikovalca teh strani sem prosil za drobno simbolno tiskarsko posebnost. Pri oštevilčenju strani naj na vsaki strani naredi puščico ↑ in vsak prispevek naj označi z ↑ (brez zaključka na zgornjem robu strani), saj v tem simbolnem izražanju želim nakazati smer in pomen vsega zapisanega. V naročje Troedinega naj gredo naš trud in prizadevanja in vse, kar je bilo storjenega, saj se čutimo nagovorjene in obdarjene z Njegovim odrešenjem. Kot simbol ljubezni narišemo srce. Kristjani poznamo še en simbol ljubezni – mašni kelih, ki nam govori o darujoči se ljubezni. Na tem mestu pa naj nam nakazana smer toliko bolj pomeni stik z Njim, ki je stopil v človeško nemoč preko jasli v hlevu in odhaja s križem izobčenca. A prava sreča je v tem, da se tretji dan znova vrača s pozdravom: Mir vam bodi! Zato tokratna beseda »hvala« pomeni tudi osrečujoče zavedanje, da nas Gospod pošilja v ta slovenski prostor, na določeno mesto, ravno ob pravem času ..., k današnjemu popotniku, ležečemu ob cesti življenja. A ni najbogatejše izkustvo harmonije v Bogu in z bližnjimi ravno v izpolnitvi vsakdanjega poslanstva?

Tokratna beseda »hvala« je zapisana vsem v imenu vseh, ki jim je bilo storjeno kaj dobrega v imenu Njega, ki ... ➤

Rok Metličar

Jezusove besede – »kakor sem vas jaz ljubil« - so povabilo in nas hkrati vznemirjajo. Predstavljajo kristološki cilj, ki se utegne zdeti nedosegljiv. A hkrati so vzpodbuda, ki nam ne dovoljuje, da počivamo na že doseženem. Ne dovoljuje nam, da smo zadovoljni s tem, kakršni smo, marveč nas priganja, da ostajamo na poti k temu cilju.

(Benedikt XVI.)

Hvala vsem, ki darujejo s srcem in
prepričljivo solidarnostjo do ljudi v stiski.

znani in neznani dobrotniki - ljudje dobrega srca in odprtih rok

Cerkvene ustanove in župnije

Škofija Celje
Caritas Dioezese Graz - Seckau
Zavod sv. Rafaela
Dom sv. Jožef

Misijonska družba - Lazaristi
Celje, sv. Danijel
Celje, Sveti Duh

sofinancerji in državne ustanove

Fundacija FIHO
ZRSZ
ESS
MDDSZ

MF
ARSKTRP
CSD Celje

CSD Žalec
CSD Šentjur
URSZR

občine in lokalne skupnosti

MO Celje
MO Velenje
Bistrica ob Sotli
Brežice
Dobrna
Hrastnik

Krško
Podčetrtek
Polzela
Rogaška Slatina
Sevnica
Šmarje pri Jelšah

Trbovlje
Vojnik
Vransko
Žalec
KS Sromlje
KS Prevorje

osnovne šole in vrtci

I. OŠ Celje
II. OŠ Rogaška Slatina
III. OŠ Rogaška Slatina
OŠ AB Brestanica
OŠ Artiče
OŠ BL Šmartno ob Paki
OŠ Brežice
OŠ Dobje, učenci 8. r.
OŠ FM Šentjur
OŠ Frana Roša
OŠ Globoko
OŠ Kozje
OŠ Lava

OŠ Lava
OŠ Livada Velenje
OŠ Mozirje
OŠ Nazarje
OŠ NRH Hrastnik
OŠ SK Sevnica
OŠ Slivnica pri Celju
OŠ Šmarje pri Jelšah
OŠ Šoštanj
OŠ Trbovlje
OŠ Vransko - Tabor
POŠ Gomilsko
POŠ Kostivnica

POŠ Kostivnica
POŠ Mestinje
POŠ Ponikva pri Žalcu
POŠ Sladka Gora
POŠ Tabor
POŠ Vinska Gora
Vrtec Gornji Grad
Vrtec Loka pri Žusmu
Vrtec Mozirje
Vrtec Rečica ob Savinji
Vrtec Slivnica
Vrtec Socka
Vrtec Trbovlje

podjetja in samostojni podjetniki

- Ab Aktiva, d.o.o.
 Afp trgovsko podjetje, d.o.o.
 Alenka Mandić, dr. dent. med.
 Altair Ict Matjaz Blokar, s.p.
 Ambrož, d.o.o.
 Anton Škrabl, s.p.
 Avto Krka d.o.o.
 Beno Kolarič, s.p.
 Berce Marija, s.p.
 Berce Viljem, s.p.
 Berus posredovanje
 Danica Aužner
 Škorjanc, dr. dent. med
 Dar trade, d.o.o.
 Društvo Mohorjeva družba
 družina Ključar
 Državni zbor RS
 Dukat, d.o.o.
 Egger Graz
 EMMA d.o.o.
 Eta Kamnik ,d.d.
 Ferme Andreja, odvetnica
 Hmezad trgovina, d.o.o.
 Ilirija, d.d.
 Instalacije Krevzel, d.o.o.
 Intereuropa, d.d.
 Ivan in Alenka Mohorko, s.p.
 Jagoši, d.o.o.
 KD Krško
 Keramika Bojnec
 Kmetija Šofranac
 Knavs storitve, d.o.o.
 Krka, tovarna zdravil, d.d.
 KS Prevorje
 Libres, d.o.o.
 M tehnika Novo Celje
 MDK, d.d.
 Medikos, d.o.o.
 Mel dent, d.o.o.
 Mesnica Strojanshek
 Mika dom, d.o.o.
 Milena Ravnak, s.p.
 Milena Ravnak, s.p.
 Mlekarna Celeia, d.o.o.
 Mohorjeva družba Celje
 Mohorjeva družba Celovec
 Mpi-reciklaža, metalurgija, plastika
 Neocont, d.o.o.
 OPS Posavje
 Optika Clarus
 Optika Smole
 Orka v stečajju, d.o.o.
 Ostri, d.o.o.
 Paradajz, d.o.o.
 PE Rogaški vrelci
 Pekarna Geršak
 Petelinc Alenka, s.p.
 Petrol, d.d.
 Pim's, d.o.o.
 Pipec, Mitja Jager, s.p.
 Pivovarna Laško, d.d.
 Podravka, d.o.o.
 Poslovni sistem Mercator
 Pristovšek & Pristovšek, Tis,d.n.o.
 Robert Golob, s.p.
 Sadjarstvo Mastnak
 Si.Mobil, d.d.
 Sika, d.o.o.
 Šah sekcija pri CSD Mb
 ŠKD Te-Tol
 Taras, plesna šola, d.o.o.
 Tatjana Krajger, s.p.
 Telekom Slovenije, d.d.
 Tine, podjetje za trgovino in posredništvo
 Tiskarna Koštomaj
 TKI Hrastnik, d.d.
 Tobačna grosist, d.o.o.
 Tušmobil, d.o.o.
 Vital Mestinje, d.d.
 Vrtnarija Rojnik Zakl
 Z K G
 ZKŠT Vransko
 Zvijezda, d.d.
 Zvonar Danilo, s.p.

medijski pokrovitelji

celje.info
 casnik.si
 Demokracija
 Dnevnik
 Dolenjski list
 Družina
 Exodus TV
 Kanal A
 kozjansko.info
 KTV Celje
 Moj radio
 mojaobcina.si
 Naš čas
 NT&RC

POP TV
 Radio 1
 Radio Center
 Radio Fantasy
 Radio Ognjišče
 Radio Rogla
 RTV Slovenija
 STA
 Štajerski val
 Tednik Celjan
 TuSSK
 UTRIP
 Večer
 VTV

Težava, da bi dosegli veselje, se zdi zlasti danes posebno ostra.

Napredek družbe je mogel pomnožiti priložnosti za ugodje, toda kar nič mu ne gre od rok, da bi prinašal veselje, zakaj veselje prihaja od drugod. Veselje je duhovno.

Denar, udobje, higiena in materialna varnost: vsega tega ljudem dostikrat ne manjka; in vendar je, žal, delež mnogih dolgočasje, naveličanost in žalost.

To vodi včasih v duševno stisko in obup, ki ju navidezna brezbržnost, divje hlastno uživanje trenutne sreče in umetni paradiži ne morejo pregnati.

Morda človek čuti, da nima moči, s katero bi obvladal napredek in načrtoval zares človeško družbo? Ali pa gre morda za osamljenost, za žejo po ljubezni in navzočnosti, ki ni utešena?

Vendar to stanje ne sme biti vzrok, da ne bi upali na veselje. Prav sredi svojih stisk moremo spoznati veselje in slišati njegov spev.

(Pavel VI.)

Slovenski pastoralni načrt nam kot prvi izziv ponuja vračanje k izvirom. Mednje sodijo tudi dokumenti cerkvenega učiteljstva. Zato v branje in premislek nekaj drobcev družbenega nauka Cerkve v učenju zadnjih papežev:

papež Janez XXIII.

»Če se v človeku prebudi zavest njegovih pravic, se mora v njem prebuditi tudi zavest ustreznih dolžnosti: kdor ima torej kake pravice, se mora zavedati tudi dolžnosti, da te pravice uveljavlja kot znamenje svojega dostojanstva; v drugih pa mora biti živ čut za dolžnosti, da te pravice prizna in spoštuje.«

»Kako skupnost smemo imeti za prav urejeno, dobrodejno, spoštuječo človeško osebo le tedaj, če je utemeljena na resnici. To se bo res zgodilo, če bo vsakdo prav priznal svoje pravice kakor svoje dolžnosti do drugih. Poleg tega bo človeška družba takšna, kakor smo pravkar omenili, če bo ljudi vodila pravičnost in bodo spoštovali pravice drugih in izpolnjevali svoje dolžnosti; če jih bo pri tem vodila taka vnema ljubezni, da bodo potrebe drugih občutili kot svoje, svoje dobrine pa delili z drugimi.«

papež Pavel VI.

»Rešiti se bede, zagotoviti si boljši obstoj, zdravje, stalno zaposlitev; biti bolj udeležen pri odgovornostih, biti varen pred vsakršnim zatiranjem in pred razmerami, ki žalijo človeško dostojanstvo; biti bolj izobražen; skratka več storiti, več znati in več imeti, da bi več bili: zato si prizadevajo danes ljudje.

Upravičena je želja po dobrinah, ki jih človek potrebuje, zato je delo, po katerem si pridobi potrebnih dobrin, dolžnost. Vendar pridobivanje časnih dobrin lahko vodi do pohlepa, do želje, da bi imeli več in do skušnjave, da povečamo svojo moč, Lakomnost posameznikov, družin in narodov zbuja uničujoč materializem.«

»Svet je bolan. Zlo ne tiči v tem, da so vrelci bogastev usahnili ali da jih vse pograbijo le nekateri, marveč v tem, da ni bratovskega duha med ljudmi in narodi.

Ne moremo dovolj poudariti dolžnosti sprejemanja drugih ljudi, dolžnosti človeške vzajemnosti in krščanske ljubezni do bližnjega.«

papež Janez Pavel I. (kot kardinal Albino Luciani)

»Dobro je sicer, da se zavzemamo za nerešena vprašanja revežev, izrinjenih in tretjega sveta, vendar moramo paziti, da ne bomo zanemarjali svojega soseda, ki potrebuje naše pomoči, češ da moramo skrbeti za reveže, ki živijo daleč od nas, četudi so organizirani. Tvoj najbližji revež je mati. Zakaj je ne ubogaš in jo izkoriščaš? Tvoj bližnji revež je profesor. Zakaj si do njega tako nespoštljiv in neprizanesljiv? Navdušuješ se za velika mirovna gibanja. V redu, toda glej, da se ne bodo uresničile besede preroka Jeremija, ki pravi: » ... Lahkomiselno zatrjujejo: »Mir, mir!«, ko vendar ni miru!« (Jer 6,14 in 11). Mir ima namreč drago ceno. Ne ustvarjamo ga z besedami, marveč z žrtvijo in ljubeznivo odpovedjo vseh ljudi.

»Solidarnost: ena sama ladja smo, polna različnih narodov, ki jih več ne ločujejo razdalje ali običaji. Ladja pa je sredi razburkanih valov. Če nočemo doživeti hudih pretresov, velja pravilo: Vsi za enega in eden za vse. Vztrajati moramo pri tem, kar nas povezuje, in odklanjati, kar nas ločuje.«

papež Janez Pavel II.

»Solidarnost nam pomaga, da v drugem – osebi, ljudstvu ali narodu – ne vidimo le orodja, katerega delovno sposobnost in telesno odpornost poceni izkoriščamo, da ga ne zavržemo, ko ni več za rabo, temveč da vidimo sebi podobnega pomočnika, ki naj enako kot mi dobi svoj delež pri življenjski gostiji, h kateri je vse ljudi enako povabil Bog. Zato je tako važno, da se prebudi verska zavest posameznikov in ljudstev.«

»Gospodarstvo je samo en vidik in ena razsežnost mnogovrstne človeške dejavnosti. Če pa se absolutizira, če blagovna proizvodnja in potrošnja zavzemata srčiko družbenega življenja in postaneta edina vrednota družbe, potem je to znamenje, da je celotni socialno kulturni sistem z zanemarjanjem npravnosti in verskih razsežnosti odpovedal. Če je človek bolj proizvajalec in potrošnik, ne pa oseba, ki proizvaja in troši, potem izgubi svoje nujno razmerje do človeka, kateremu se končno odtuja in ga ponižuje.«

papež Benedikt XVI.

»Ljubezen je zastonjska; ne uresničujemo je zato, da bi s tem dosegali druge cilje. To pa ne pomeni, da bi karitativno delovanje moralo tako rekoč pustiti ob strani Kristusa in Boga. Saj gre vendar vedno za celega človeka. Pogosto je ravno odsotnost Boga najgloblji razlog trpljenja. Kdor karitativno deluje v imenu Cerkev, ne bo nikdar skušal drugemu vsiliti vere Cerkev. Ve, da je ljubezen v svoji čistosti in zastonjskosti najmočnejše pričevanje za Boga, v katerega verujemo, in nas priganja k ljubezni. Kristjan ve, kdaj je čas govoriti o Bogu, in kdaj je prav o njem molčati in preprosto pustiti, da govori ljubezen sama. Ve, da je Bog ljubezen (prim. 1 Jn 4,8) in postane navzoč ravno tedaj, ko opravljamo edino le ljubezen.«

»Praktična akcija ostaja premalo, če v njej ni občutena sama ljubezen do človeka, ki jo hrani srečanje s Kristusom. Osebna, notranja udeleženos pri stiski in trpljenju drugega postane tako naša podaritev drugemu: jaz moram drugemu zato, da ga dar ne poniža, dati ne le nekaj svojega, marveč sebe samega, v daru moram biti navzoč kot oseba.«

»To pravilno služenje napravlja sodelavca v ljubezni ponižnega. Ne postavlja se v višji položaj nasproti drugemu, naj bo njegovo stanje trenutno še tako bedno. Kristus je zavzel zadnje mesto na svetu – križ –, in ravno s to radikalno ponižnostjo nas je odrešil in nam nenehno pomaga. Kdor pomaga drugemu, spozna, da ravno tako tudi on sam prejema pomoč in da ni njegova zasluga ali njegova veličina, da more pomagati. Ta naloga je milost.«

Zbornik ob Plenumu ŠKC 2013
Zbral in uredil: Matej Pirnat
Izdala: Škofijska Karitas Celje
Odgovarja: Rok Metličar, predsednik
Jezikovni pregled: Ana Pirnat
Oblikovanje in tisk: Tiskarna Koštomaj
Naklada: 480 izvodov
Celje, marec 2013

ŠKOFIJSKA KARITAS CELJE

PLENUM 2013